

Η ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

1

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ

**† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς
καὶ πάσης Κύπρου καὶ Τοποτηρητὴς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου,**

**Πρὸς πάντας τοὺς πανοσιολογιωτάτους Ἑγουμένους τῶν Μονῶν,
τοὺς αἰδεσιμωτάτους Ἱερεῖς καὶ τοὺς εὐλαβεστάτους Διακόνους τῆς Μη-
τροπολιτικῆς Περιφερείας Πάφου,**

Χάριν καὶ εὐλογίαν ἀπὸ τῆς Παναγίας Τριάδος.

Μετά τήν, θεία συγκατάβασιν, ἐκλογὴν καὶ ἐνθρόνισιν ἡμῶν ὡς
Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, ὁ Μητροπολιτι-
κός Θρόνος τῆς Πάφου διατελεῖ ἐν χρειᾷ.

Συνφδὰ τῷ ἄρθρῳ 33(1) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἡ Τοποτηρητεία τοῦ Θρόνου τούτου περιέρχεται εἰς
ἡμᾶς.

Τῇ παραδόσει καὶ τοῖς ἐθίμοις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀποστολικῆς καὶ Αὐτο-
κεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στοιχοῦντες, προτρέπομεν πατρικῶς
ἅπαντα τὸν εὐσεβῆ κλῆρον, ἵνα κατὰ τὰς θείας λειτουργίας, τὰς ἱεράς
ἀκολουθίας καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετάς μνημονεύῃ τοῦ ὀνόματος
ἡμῶν, ἧτοι «τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χρυσοστόμου», μέχρι
τῆς, θείας συνάρσει, κανονικῆς πληρώσεως τοῦ Θρόνου.

Πρὸς ταχυτέραν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Θρόνου, ἐν αἷς
δέν ἀπαιτεῖται ἡ ἡμετέρα παρουσία, διορίζομεν ὡς ἀντιπροσώπον ἡμῶν

τόν Θεοφιλέστατον Χωρεπίσκοπον Ἀρσινόης κ. Γεώργιον.

Καλοῦντες δέ πάντας ὑμᾶς ὅπως ἀποδίδετε τῷ εἰρημένῳ ἀντιπροσώπῳ ἡμῶν τήν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν πειθαρχίαν, ἐπευλογοῦμεν ὀλοθύμως ἅπαντας.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,

τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2006.

Διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης

† **Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**

Τοποτηρητής

τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου.

2

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΔΕΙΞΕΙΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ

† **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**, ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου καὶ Τοποτηρητής τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου, **Παντὶ τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου, Χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ δωρεοδότη Θεοῦ.**

Μετά τήν, εὐδοκίᾳ τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ καὶ κανονικῇ ψήφῳ κλήρου καὶ λαοῦ, ἀνάρρησιν ἡμῶν εἰς τόν Ἀποστολικόν Θρόνον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Κύπρου, ὁ Μητροπολιτικός Θρόνος Πάφου παραμένει ἄνευ Ποιμένος καὶ Προεστῶτος.

Ἀναλαμβάνοντες, συνφδὰ τῷ ἄρθρῳ 33(1) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τήν Τοποτηρητείαν τοῦ Θρόνου τούτου καὶ ἐνεργοῦντες τὰ διατεταγμένα πρὸς πλήρωσιν αὐτοῦ, ἀπολύομεν τήν παροῦσαν Ἐγκύκλιον, δι' ἧς καλοῦμεν ὑμᾶς, ἵνα ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἀγάπῃ ἐκλέξετε κατὰ τόν ὀριζόμενον ἐν αὐτῇ τρόπον τοὺς ἀντιπροσώπους ὑμῶν, οἵτινες μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Ἑγουμένων ἢ

Ἀντιπροσώπων τῶν Μονῶν καί τῶν ἄλλων βαθμούχων κληρικῶν, καθ' ἃ ἐν τῷ ἄρθρῳ 63(4) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου προβλέπεται, θά προβῶσιν εἰς τήν ἀνάδειξιν τοῦ καταλλήλου προσώπου πρὸς ἀνάληψιν τῆς διακυβερνήσεως τοῦ χηρεύοντος Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 63(3) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, κλῆρος καί λαός θά ἐκλέξωσιν ἀπ' εὐθείας, κατ' ἐνορίας καί κοινότηας, τοὺς Εἰδικούς Ἀντιπροσώπους αὐτῶν, κληρικούς ἢ λαϊκούς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεγνομένων Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων κατ' ἐνορίαν καί κοινότητα, καθὼς καί τὰ ἐκλογικὰ κέντρα, παραμένουσι τὰ αὐτὰ ὡς καί κατὰ τὴν πρόσφατον Ἀρχιεπισκοπικὴν ἐκλογὴν. Οὗτοι δέ προσερχόμενοι εἴτα εἰς τὰ ὀρισθησόμενα εἰδικὰ ἐκλογικὰ κέντρα θά ἐκλέξωσι τοὺς 50 Γενικούς Ἀντιπροσώπους, ἐξ ὧν 17 μὲν ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου, 33 δ' ἐκ τοῦ λαοῦ.

Α΄. Ἐκλογικοὶ Κατάλογοι

Οἱ ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ Ἀρχιεπισκοπικῇ ἐκλογῇ συνταχθέντες Ἐκλογικοὶ Κατάλογοι, συμπληρωμένοι καί δεόντως κεκυρωμένοι, θά χρησιμεύσωσι καί διὰ τὴν παροῦσαν ἐκλογὴν Μητροπολίτου Πάφου.

Β΄. Ἐκλογὴ Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων

1. **Ἐκλογεῖς:** Δικαίωμα ψήφου κέκτνται ὅσοι εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ὡς ἄνω Ἐκλογικούς Καταλόγους.

2. **Ἐκλέξιμοι:** Οἱ Εἰδικοί Ἀντιπρόσωποι δέον νά εἶναι Ἑλληνες Ὁρθόδοξοι, κάτοικοι τῆς κοινότητος ἢ ἐνορίας αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως φύλου, ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Ἐκλογικῷ Καταλόγῳ καί ἡλικίας ἄνω τῶν εἰκοσιπέντε (25) ἐτῶν. Οὗτοι ὀφείλουσι νά ὑποβάλωσιν ὑποψηφιότητα ἐγγράφως πρὸς τόν Ἀντιπρόσωπον ἡμῶν ἐν τῇ Μητροπόλει Πάφου, τό ἀργότερον μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας τῆς πρό τῆς Κυριακῆς τῶν ἐκλογῶν, ἥτοι τῆς 4ης Δεκεμβρίου 2006. Ἐάν μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας καί ὥρας οἱ ὑποβαλόντες ὑποψηφιότητα δέν ὑπερβαίνουν τόν προβλεπόμενον ἀριθμὸν Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων μιᾶς κοινότητος ἢ ἐνορίας, ἐκλογαί δέν γίνονται καί ἀνακηρύσσονται ὡς ἐκλεγέντες οἱ ὑποβαλόντες ὑποψηφιότητα, ἐφ' ὅσον κέκτνται τὰ προβλεπόμενα προσόντα.

3. **Ἡμέρα ἐκλογῆς:** Ἡμέραν ἐκλογῆς τῶν Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων

ορίζομεν τὴν Κυριακὴν τῆς 10ης Δεκεμβρίου 2006.

4. Τόπος ἐκλογῆς: Ἡ αἴθουσα τοῦ σχολείου ἢ τό συνοδικόν τῆς Ἐκκλησίας ἢ ὁ νάρθηξ αὐτῆς καί, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ὅπου ἤθελεν ὀρίσει ὁ πρόεδρος τῆς ἐκλογῆς ἐκάστης ἐνορίας ἢ κοινότητος.

5. Πρόεδρος ἐκλογῆς καὶ βοηθοὶ αὐτοῦ: Ὁ ἐφημέριος ἱερεὺς ἐκάστης ἐνορίας ἢ κοινότητος θά προεδρεύσῃ τῆς ἐκλογῆς Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων, ἔχων βοηθοὺς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπαρχόντων ἱερέων πλείονων τοῦ ἐνός, τῆς ἐκλογῆς θά προεδρεύσῃ ὁ κατὰ τὴν ἡλικίαν πρεσβύτερος τῶν δυναμένων νά ἐνεργήσωσιν, ἔχων βοηθοὺς τοὺς ἄλλους ἱερεῖς καὶ διακόνους, ἔνθα ὑπάρχουσι, δυνάμενος, ἐν ἀνάγκῃ, νά καλέσῃ καὶ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ἐλλείψει ἱερέως, τῆς ἐκλογῆς θά προεδρεύσῃ ὁ πρόεδρος ἢ ὁ ταμίας τῆς Ἐκκλησίας, ἔχων βοηθοὺς τοὺς συνεπιτρόπους αὐτοῦ καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος. Ἐάν ἱερεὺς τις ἢ πρόεδρος ἢ ταμίας κωλυθῶσιν ἐξ οἴουδῆποτε λόγου νά προεδρεύσωσι, θά ὀρίσωσιν ἀναπληρωματικῶς ἐκ τῶν ἄνω βοηθῶν αὐτῶν τὸν προεδρεύοντα τῆς ἐκλογῆς.

6. Χρόνος διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς: Ἡ ψηφοφορία θά ἀρχίσῃ τὴν 10ην π.μ. καὶ θά συνεχισθῇ, ἐκτός ἐάν πάντες θά ἔχωσιν ἤδη ψηφίσει, μέχρι τῆς 1ης μ.μ., ὅποτε θά διακοπῇ καὶ θά σφραγισθῇ ἡ κάλπη ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ, ἀσφαλιζομένη ἐν τῷ ἐκλογικῷ κέντρῳ. Τὴν 2αν μ.μ. θά ἐπαναληφθῇ ἡ ψηφοφορία καὶ θά συνεχισθῇ μέχρι τῆς 5ης μ.μ., ἐκτός ἐάν ψηφίσωσι πάντες ἐνωρίτερον, ὅτε κηρύσσεται τερματισθεῖσα.

7. Ψηφοφορία: Ἀφοῦ ἐξακριβωθῇ ἐκ τῆς ταυτότητος ἢ ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου αὐτοῦ, ὅτι ὁ προσερχόμενος εἰς τὴν κάλπην εἶναι ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ ἐγκεκριμένῳ Ἐκλογικῷ Καταλόγῳ, τῷ εὐρίσκομένῳ εἰς χεῖρας τοῦ προέδρου, θά ὑπογράψῃ πρῶτον ἐν τῷ Καταλόγῳ τούτῳ ἔναντι τοῦ ὀνόματός του, ἐάν δέ εἶναι ἀγράμματος θά σταυροποιῇ καὶ θά προσυπογράψῃ ὁ πρόεδρος καὶ μετὰ, ἀφοῦ λάβῃ παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐκλογῆς τὸ εἰδικόν διὰ τὴν κοινότητα ἢ ἐνορίαν του ψηφοδέλτιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θά εἶναι ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων, καὶ ἀφοῦ ἐπιλέξῃ τοὺς ὑποψηφίους τῆς προτιμῆσεώς του διὰ τῆς ἀναγραφῆς ἐνός σταυροῦ (+) ἢ ἐνός χί (X) ἢ ἐνός νί (v) εἰς τὰ τετράγωνα παραπλευρῶς τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφίων, θά ρίψῃ τὸ ψηφοδέλτιόν του ἐντός τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὸ ἐκλογικόν κέντρον ἐσφραγισμένης κάλπης. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ψηφοφόρος δέν γνωρίζει γραφὴν, δύναται νά zn-

τήση τήν βοήθειαν τοῦ προεδρεύοντος τῆς ἐκλογῆς πρὸς ἐπιλογὴν τῶν προσώπων, τὰ ὅποια θέλει νά ἐκλέξη. Νοεῖται ὅτι οἱ ψηφίζόμενοι ὡς Εἰδικοί Ἀντιπρόσωποι πρέπει νά ἔχωσι τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου (ἄρθρον 62) ἀπαιτούμενα, καί εἰς τὴν §1 τῆς παρούσης Ἐγκυκλίου ἀναγραφόμενα, προσόντα. Εἶναι παράτυπον νά ὑπογράψωσιν οἱ ἐκλογεῖς τό ψηφοδέλτιόν των ἢ νά ἀναγράψωσιν ἐπ' αὐτοῦ οἷονδῆποτε ὄνομα ἢ σύνθημα. Ἐν ἡ περιπτώσει εὐρεθῶσιν ἐν τῇ κάλλῃ τοιαῦτα παράτυπα ψηφοδέλτια, θά θεωρηθῶσιν ἄκυρα.

8. **Ἄκυρα ψηφοδέλτια:** Ἄκυρα ψηφοδέλτια θά εἶναι: α) Τὰ ἐν τῇ §7 θεωρούμενα ἄκυρα καί β) Τὰ ὅσα τυχόν θά ἔχωσι σημειούμενα ὀνόματα περισσότερα τῶν ὀριζομένων νά ἐκλεγῶσιν ὡς Εἰδικοί Ἀντιπρόσωποι δι' ἐκάστην ἐνορίαν ἢ κοινότητα.

9. **Διενέργεια ἐκλογῆς:** Ὅσοιδήποτε ἐκλογεῖς προσέλθωσιν εἰς τὴν κάλλην καί ψηφίσωσι κατὰ τὸν καθοριζόμενον χρόνον, ἡ ἐκλογὴ θεωρεῖται ὡς διενεργηθεῖσα. Ἐάν μέχρι τῆς 5ης μ.μ. μηδεὶς προσέλθῃ εἰς τὴν κάλλην, ἡ ἐκλογὴ κηρύσσεται ὡς ματαιωθεῖσα καί δέν θά ἐπαναληφθῇ, θά μείνῃ δ' οὕτως ἄνευ Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων ἡ οἰκεία ἐνορία ἢ κοινότης.

10. **Πρακτικὸν ἐκλογῆς:** Ἀφοῦ κηρυχθῇ τό πέρας τῆς ἐκλογῆς, ὡς ἐν §6 ὀρίζεται, κλείονται αἱ θύραι τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου καί ἐνώπιον πάντων τῶν μετασχόντων εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐκλογῆς ἀποσφραγίζεται ἡ κάλλη ὑπὸ τοῦ προέδρου καί, ἀφοῦ καταμετρηθῶσιν αἱ ψῆφοι, ἐν ἐπὶ τούτῳ συντασσομένῳ πρακτικῷ καταγράφονται: α) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων ἐκλογέων. β) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων, ἅτινα καί μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ προέδρου καί τῶν βοηθῶν αὐτοῦ. γ) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκύρων ψηφοδελτίων καί ὁ λόγος τῆς ἀκυρώσεως ἐκάστου τούτων. δ) Τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ψηφισθέντων καί ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἕκαστος. Καί ε) Τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ πλειοψηφίαν ἐπιτυχόντων. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας μεταξύ ἐγκύρων ἐπιτυχόντων, ἀναδεικνύεται διὰ κλήρου αὐτοστιγμεί ὁ ἐκλεγείς Εἰδικὸς Ἀντιπρόσωπος, τοῦ προέδρου τῆς ἐκλογῆς ἐνεργοῦντος ἀπαραιτήτως τὴν κλήρωσιν.

Ἐκαστον πρακτικὸν συντάσσεται εἰς τριπλοῦν καί ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐκλογῆς καί τῶν βοηθῶν αὐτοῦ. Τό πρωτότυπον, δύο τό βραδύτερον μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἡμέρας, διαβιβάζει οὗτος εἰς ἡμᾶς αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀπεσταλμένου τῆς ἀπολύτου αὐτοῦ ἐμπιστοσύνης, ἐντός

ἐσφραγισμένου φακέλλου καί ἐπὶ ἀποδείξει. Μετά τῶν ἀντιγράφων τοῦ πρακτικοῦ ὁ πρόεδρος φυλάττει ἀσφαλῶς παρ' ἑαυτῷ μέχρι πέρατος τῆς Μητροπολιτικῆς ἐκλογῆς τόν τε ἐκλογικόν κατάλογον, ἐφ' οὗ αἱ ὑπογραφαί τῶν ψηφισάντων, καί τὰ ψηφοδέλτια, τὰ τε ἔγκυρα καί ἄκυρα, ἐντός ἐσφραγισμένου φακέλλου.

11. **Ἑνστάσεις:** α) Πᾶς ἐγγεγραμμένος ἐν τινι ἐγκεκριμένῳ Ἑκλογικῷ Καταλόγῳ δικαιούται νά ὑποβάλῃ ἐνστάσιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων τῆς οἰκείας ἐνορίας ἢ κοινότητος. β) Πᾶσα τοιαύτη ἐνστάσις πρέπει νά παραδοθῇ αὐτοπροσώπως ὑπό τοῦ ἐνισταμένου πρὸς τόν πρόεδρον τῆς ἐκλογῆς ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, νά εἶναι ἔγγραφος, νά ἀπευθύνηται πρὸς ἡμᾶς, νά ἐκθέτῃ λεπτομερῶς τοὺς λόγους, δι' οὓς ὑποβάλλεται, καί νά ὑπογραφῇ ὑπό τοῦ ἐνισταμένου ἰδιοχείρως ἐνώπιον τοῦ ἄνω προέδρου, ἐάν δ' ὁ ἐνιστάμενος εἶναι ἀγράμματος, νά σταυροποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, προσυπογράφοντος τοῦ προέδρου. γ) Ὁ πρόεδρος, λαμβάνων τὰς τοιαύτας ἐνστάσεις, ὀφείλει νά διαβιβάσῃ ταύτας ἐντός 48 ὥρῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν Πάφου, ἐκεῖθεν δέ, ἐν συνεχείᾳ καί ἐντός 48 ὥρῶν, δέον νά διαβιβασθῶσιν αὗται εἰς ἡμᾶς. δ) Πάντες ὅσοι θά ὑποβάλωσιν ἐνστάσεις θά εἰδοποιηθῶσιν ὑφ' ἡμῶν πότε ὀφείλουσι νά παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς ὑποστήριξιν τούτων. Ἐάν δέν ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν ὀρισθησομένην ἡμέραν, αἱ ἐνστάσεις αὐτῶν θά ἀπορριφθῶσιν. ε) Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων θά ἀποφασίσῃ ἀνεκκλήτως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐν περιπτώσει δ' ἀκυρώσεως ἐκλογῆς τινος, θά διατάξῃ ἐπανάληψιν ταύτης ἐν ἡμέρᾳ πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτῆς ὀρισθησομένην.

12. **Ὁριστικός κατάλογος Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων:** Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς ἡμᾶς διαβιβασθησομένων πρακτικῶν ἐκλογῆς, τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδικασθησομένων τυχόν ἐνστάσεων καί τῶν τυχόν ἀναπληρωματικῶν ἐκλογῶν, θά καταρτισθῇ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ ὀριστικός κατάλογος τῶν Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων πασῶν τῶν ἐνοριῶν καί κοινοτήτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας Πάφου. Ἀντίγραφα τοῦ καταλόγου τούτου θά σταλῶσιν ὑφ' ἡμῶν πρὸς τοὺς διορισθησομένους, ὅπως προεδρεύσωσι τῆς ἐκλογῆς Γενικῶν Ἀντιπροσώπων.

13. **Πιστοποιητικὸν ταυτότητος:** Ἐκαστος Εἰδικὸς Ἀντιπρόσωπος θά ἐφοδιασθῇ ἐν καιρῷ παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ διὰ πιστοποιητικοῦ περὶ τῆς ιδιότητος καί ταυτότητος του, ὑπογεγραμμένου ὑπό

του ἱερέως καί τοῦ προέδρου τῆς κοινότητός του.

Γ'. Ἐκλογή Γενικῶν Ἀντιπροσώπων

14. **Ἐκλογεῖς:** Ἐκλογεῖς εἶναι οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ, ὡς ἐν §12, ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περιληφθησόμενοι Εἰδικοί Ἀντιπρόσωποι, οἵτινες, προσερχόμενοι εἰς τὰ ὀρισθησόμενα προσεχῶς εἰδικὰ ἐκλογικά κέντρα, θά ἐκλέξωσι τοὺς 50 Γενικοὺς Ἀντιπροσώπους.

15. **Ἐκλέξιμοι:** Ἵνα ἐκλεγῇ τις Γενικός Ἀντιπρόσωπος πρέπει νά εἶναι Ἑλλήν Ὀρθόδοξος, ἀνεξαρτήτως φύλου, μόνιμος κάτοικος τῆς Νήσου, ἐγγεγραμμένος ἐν τινι ἐγκεκριμένῳ καταλόγῳ ἐκλογέων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας Πάφου καί ἡλικίας ἄνω τῶν τριάκοντα (30) ἐτῶν καί νά μή ἔχη ἀπολέσει τὰ ἐκκλησιαστικά αὐτοῦ δικαιώματα δι' ἐπισήμου πράξεως ἀρμοδίας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πρό τῆς ἐκλογῆς.

16. **Ἡμέρα ἐκλογῆς:** Τὴν ἡμέραν ἐκλογῆς τῶν Γενικῶν Ἀντιπροσώπων θά ὀρίσωμεν βραδύτερον.

17. **Τόπος ἐκλογῆς:** Τόν τόπον ἐκλογῆς τῶν Γενικῶν Ἀντιπροσώπων θά ὀρίσωμεν ἐπίσης βραδύτερον.

18. **Πρόεδρος ἐκλογῆς καί βοηθοὶ αὐτοῦ:** Δί' εἰδικοῦ ἐνταλτηρίου γράμματος ἡμῶν θά ὀρίσωμεν τόν ἐν ἐκάστῳ εἰδικῷ ἐκλογικῷ κέντρῳ πρόεδρον, ὅστις θά προσλάβῃ, κατ' ἰδίαν κρίσιν, δύο βοηθοὺς αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιστάσει τῆς ἐκλογῆς.

19. **Χρόνος διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς:** Ἡ ψηφοφορία θά ἀρχίσῃ τὴν 10ην π.μ. καί θά συνεχισθῇ μέχρι τῆς 1ης μ.μ.

20. **Ψηφοφορία:** Ἐκαστος Εἰδικός Ἀντιπρόσωπος, εἰσερχόμενος εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐκλογῆς, θά δίδῃ τό ἐν τῇ §13 ἀναφερόμενον πιστοποιητικόν εἰς τόν πρόεδρον τῆς ἐκλογῆς, ἀφοῦ δ' ἐξακριβωθῇ, ὅτι εἶναι ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ οἰκείου ἐκλογικοῦ κέντρου, θά ρίπτῃ εἰς τὴν κάλπην τό ψηφοδέλτιόν του, ὅπερ θά ἀναγράφῃ τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ψηφίζει ὡς Γενικοὺς Ἀντιπροσώπους καί τὰ ὁποῖα πρέπει νά εἶναι τόσα ἀκριβῶς τόν ἀριθμόν καί τὴν κληρικὴν ἢ λαϊκὴν ιδιότητα, ὅσα θά ὀρισθῶσι βραδύτερον. Τό πρὸς συμπλήρωσιν ψηφοδέλτιον θά λαμβάνῃ ἕκαστος Εἰδικός Ἀντιπρόσωπος παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐκλογῆς. Αἱ περὶ ψηφοδελτίων διατάξεις τῆς §7 ἰσχύουσι καί ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν Γενικῶν Ἀντιπροσώπων.

21. **Ἐκλογὴ ψηφοδέλτια, διενέργεια ἐκλογῆς, πρακτικὸν ἐκλογῆς:** Ἰσχύουσι, κατ' ἀναλογίαν, πᾶσαι αἱ ἐν ταῖς §§ 8, 9 καὶ 10 καθοριζόμεναι διατάξεις, πλὴν ὡς πρὸς τὸ πρωτότυπον τοῦ πρακτικοῦ τῆς ἐκλογῆς τῶν Γενικῶν Ἀντιπροσώπων, ὅπερ ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ αὐτοπροσώπως τὴν ἐπαύριον τῆς ἐκλογῆς πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν.

22. **Ἐνοτάσεις:** Πᾶς ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ ἐγκεκριμένῳ καταλόγῳ Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων δικαιούται νὰ ὑποβάλλῃ ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς Γενικῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου, ἐν ᾧ ἔχει δικαίωμα νὰ ψηφίσῃ. Πᾶσα τοιαύτη ἔνστασις πρέπει νὰ εἶναι ἔγγραφος, νὰ ἀναφέρῃ λεπτομερῶς τοὺς λόγους, δι' οὓς ὑποβάλλεται καὶ ἐντὸς τριῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμερῶν νὰ παραδοθῇ εἰς ἡμᾶς αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὴν ἐνάτην ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμέραν, ἵνα ὑποστηρίξῃ τὴν ἔνστασίν του, ἄλλως θὰ ἀπορριφθῇ αὕτη. Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων θὰ αποφασίσῃ ἀνεκκλήτως ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν περιπτώσει δ' ἀκυρώσεως ἐκλογῆς τινος θὰ διατάξῃ ἐπανάληψιν ταύτης ἐν ἡμέρᾳ πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτῆς ὀρισθησομένη.

Δ'. Ἐκλογικὴ Συνέλευσις

23. **Ἐκλογικὴ Συνέλευσις:** Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν τῶν Γενικῶν Ἀντιπροσώπων θὰ ἀπολύσωμεν ἔγγραφον ὀνομαστικὴν πρόσκλησιν πρὸς πάντας τοὺς ἐκλεγέντας Γενικοὺς Ἀντιπροσώπους καὶ τοὺς λοιποὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 63(4) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου δικαιουμένους νὰ μετέσχωσι τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, καλοῦντες τούτους, ὅπως προσέλθωσι τὴν 15ην ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς προσκλήσεως ἡμέραν διὰ τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου Πάφου κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθοριζομένην διαδικασίαν.

Ε'. Γενικαὶ Διατάξεις

24. Πρὸ τῆς δι' ἐκλογὴν Εἰδικῶν ἢ Γενικῶν Ἀντιπροσώπων ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, ὁ πρόεδρος τῆς ἐκλογῆς ἐπιδεικνύει εἰς τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ κενὴν τὴν κάλπην καὶ εἶτα σφραγίζει ταύτην. Ἡ ψηφοφορία εἶναι μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίου. Ἐκλογὴ διὰ βοῆς εἶναι ἄκυρος. Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐκλογῆς δύνανται νὰ εὐρίσκωνται ἀνὰ εἷς ἀντιπρόσωπος ἐκάστης ὁμάδος ὑποψηφίων Ἀντιπροσώπων, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἀπαραβάτῳ ὅρῳ ὅτι θὰ παρακολουθῶσιν ἀπλῶς τὴν ψηφοφορίαν, χωρὶς νὰ ὁμιλῶσιν

ἢ περιφέρονται ἐν τῇ αἰθούσῃ ἢ ἐπηρεάζωσιν ὅπωςδήποτε τοὺς ψηφοφόρους ἢ ἀναμινύωνται καθ' οἷονδήποτε τρόπον εἰς τό ἔργον τοῦ προέδρου τῆς ἐκλογῆς καί τῶν βοηθῶν αὐτοῦ. Μή αὐστηρά τήρησις τῆς διατάξεως ταύτης κατά τήν κρίσιν τοῦ προέδρου παρέχει εἰς τοῦτον τό δικαίωμα νά ζητήσῃ τήν ἐκ τῆς αἰθούσης τῆς ἐκλογῆς ἄμεσον ἀπομάκρυνσιν τοῦ μή συμμορφουμένου ἀντιπροσώπου, ἐν τοιαύτῃ δέ περιπτώσει δέν θά γίνῃ δεκτός ἀντικαταστάτης τούτου.

25. Διά πᾶσαν περίπτωσιν, μή προβλεπομένην ὑπό τῆς παρούσης Ἐγκυκλίου, ὡς καί διά πᾶσαν τυχόν τροποποίησιν τῶν ὡς ἄνω διαλαμβανομένων, ἡ ἀπόφασις ἀπόκειται ἀνεκκλήτως εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον.

26. Ἡ παρούσα Ἐγκύκλιος νά ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίας τήν πρῶτην Κυριακήν μετά τήν παραλαβήν αὐτῆς. Ἐκ τῶν δύο ἀποστελλομένων ἀντιτύπων, τό μέν ἔν νά κρατήσῃ παρ' ἑαυτῷ πρὸς ὁδηγίαν κατά τήν ἐκλογήν ὁ προεδρεύσων ἐφημέριος ἱερεὺς, τό δ' ἕτερον νά ἀναρτήσῃ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς γενικὴν πληροφορίαν.

Ἐπὶ δέ τούτοις ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τήν θεῖαν χάριν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί τήν εὐλογίαν τοῦ Ἱδρυτοῦ καί Προστάτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ 18ῃ Νοεμβρίου 2006.

Διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης
† **Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**
Τοποτηρητής
τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου.

3

ΠΙΝΑΞ

**ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ
ΚΑΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΝΟΡΙΑΣ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΑΦΟΥ**

Ἡ Μητροπολιτική Περιφέρεια Πάφου ὑποδιαιρεῖται εἰς ἕξ τμήματα, τὰ ἑξῆς:

1. Τμήμα Παναγίας Παντανάσσης.

ἤτοι: Ἐνορία Παναγίας Παντανάσσης (Πάφου) 14, Κονιά 3, Μέσα Χωρίον 1, Ἄρμου 1, Μαραθούντα 1, Ἐπισκοπή (Πάφου) 1.

Ἀριθμός Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων: 21.

Ἀριθμός Γενικῶν Ἀντιπροσώπων: 5. Κληρικοί: 2 καί Λαϊκοί: 3.

2. Τμήμα Ἀποστόλων Βαρνάβα καί Παύλου.

ἤτοι: Ἐνορία Ἀποστόλων Βαρνάβα καί Παύλου (Πάφου) 18, Ἑμπα 8, Κισσόνεργα 4, Τάλα 2, Τρεμιθοῦσα 1, Μεσόγη 4, Ἐνορία Ἁγίου Γεωργίου (Ἀναβαργοῦ Πάφου) 3.

Ἀριθμός Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων: 40.

Ἀριθμός Γενικῶν Ἀντιπροσώπων: 10. Κληρικοί: 1 καί Λαϊκοί: 9.

3. Τμήμα Ἁγίου Θεοδώρου.

ἤτοι: Ἐνορία Ἁγίου Θεοδώρου (Πάφου) 6, Ἐνορία Ἁγίου Κενδέα (Πάφου) 6, Ἐνορία Ἁγίου Δημητρίου (Μούτταλου Πάφου) 2, Ἐνορία Ἁγίων Ἀναργύρων (Πάφου) 6, Ἐνορία Παναγίας Θεοσκεπάστης (Πάφου) 4, Χλώρακα καί Προσφυγικός Συνοικισμός Λέμπας 8, Πέγεια καί Ἀκουρσός 7.

Ἀριθμός Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων: 39.

Ἀριθμός Γενικῶν Ἀντιπροσώπων: 10. Κληρικοί: 3 καί Λαϊκοί: 7.

4. Τμήμα Γεροσκήπου.

ἤτοι: Ἑγία Μαρινούδα καί Ἑγία Βαρβάρα 1, Ἀχέλεια καί Προσφυγικός Συνοικισμός Κολώνης 1, Κελοκέδαρα 1, Τραχυπέδουλα, Μαμώνια, Ἑγίος Γεώργιος (Φασούλας Πάφου) καί Προσφυγικός Συνοικισμός Φασούλας 1, Νατά, Ἑλεδιώ καί Ἀξύλου 1, Πενταλιά, Γαλαταριά, Κοιλί-νια καί Ἑγία Μαρίνα Κελοκεδάρων 1, Πραιτῶρι, Κέδαρες, Ἑγίος Νικό-λαος Πάφου, Φιλοῦσα Κελοκεδάρων καί Ἀρχιμανδρίτα 1, Σαλαμιού, Μέσανα, Ἀρμίνου καί Ἑγίος Ἰωάννης Πάφου 2, Τίμη, Νικόκλεια καί Προσφυγικός Συνοικισμός Μανδριῶν 2, Χούλου καί Λεμόνα 1, Χολέ-τρια καί Προσφυγικός Συνοικισμός Σταυροκόννου 1, Ἀμαργέτη 1, Στα-τός - Ἑγίος Φώτιος 1, Ἀναρίτα 1, Ἑνορία Ἑγίας Παρασκευῆς (Γερο-σκήπου) 11, Ἑνορία Ἑγίου Σπυρίδωνος (Γεροσκήπου) 5, Καλλέπεια 1, Κοίλη 1, Κούκλια (Πάφου) 2, Λετύμπου 1 καί Τσάδα 3.

Ἀριθμός Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων: 40.

Ἀριθμός Γενικῶν Ἀντιπροσώπων: 10. Κληρικοί: 3 καί Λαϊκοί: 7.

5. Τμήμα Πόλης Χρυσοχοῦς.

ἤτοι: Ἀνω Ἀκουρδάλια, Κάτω Ἀκουρδάλια καί Κάθηκας 2, Ἀσπρογιά, Κανναβίου καί Παναγιά 3, Λυσός καί Φιλοῦσα Χρυσοχοῦς 1, Γιόλου καί Μηλίου 3, Ἀναδιοῦ, Κρήτου Μαρόττου, Λάσα καί Φοίτη 1, Γουδί, Σκούλλη, Χόλη καί Προσφυγικός Συνοικισμός Χρυσοχοῦς 1, Ἀργάκα, Κινοῦσα καί Μακούντα 3, Νέα Δήματα, Παχύαμμος καί Πωμός 3, Ἑγία Μαρίνα Χρυσοχοῦς καί Γιαλιά 3, Δρούσια, Ἀνδρολύκου, Κρήτου Τέρρα καί Τέρρα 2, Πελαθοῦσα καί Στενή 1, Ἑγίος Δημητριάδης, Δρύμου, Δρυνιά καί Μηλιά 1, Κάτω Ἀρόδες, Ἀνω Ἀρόδες καί Ἰννια 2, Πολέμη καί Ψάθι 3, Θελέτρα 1, Νέον Χωρίον 1, Περιστερώνα (Πάφου) 1, Προ-δρόμη 1, Σύμου 1, Στρουμπί 2, Πόλη Χρυσοχοῦς 4.

Ἀριθμός Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων: 40.

Ἀριθμός Γενικῶν Ἀντιπροσώπων: 10. Κληρικοί: 6 καί Λαϊκοί: 4.

6. Τμήμα Αὐδήμου.

ἤτοι: Δωρά, Τρόζενα καί Μούσερε 1, Ἑρσος, Μαλλιά καί Κισσοῦσα 2, Προσφυγικός Συνοικισμός Αὐδήμου καί Πραστειόν Αὐδήμου 1, Ὁμο-δος καί Ποταμιού 2, Πισσοῦρι, Προσφυγικός Συνοικισμός Παραμάλη, Προσφυγικός Συνοικισμός Ἑγίου Θωμᾶ, Προσφυγικός Συνοικισμός

Ἀλέκτορας καί Προσφυγικός Συνοικισμός Πλατανίσκια 3, Ἅγιος Ἀμβρόσιος (Πάφου) 1, Βάσα Κοιλανίου 1, Ἄνω Πάχνα 1, Κάτω Πάχνα 4, Κάτω Πλάτραι 1, Φοινί 2 καί Ἀνώγυρα 1.

Ἀριθμός Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων: 20.

Ἀριθμός Γενικῶν Ἀντιπροσώπων: 5. Κληρικοί: 2 καί Λαϊκοί: 3.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,

τῇ 30ῇ Νοεμβρίου 2006.

† **Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**

Τοποτηρητής

τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου.

4

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΔΕΙΞΙΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ

Ἐπειδή μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας τῆς πρό τῆς Κυριακῆς τῶν ἐκλογῶν τῶν Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων, ἥτοι τῆς 4ης Δεκεμβρίου 2006, οἱ ὑποβαλόντες ὑποψηφιότητα Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων μιᾶς κοινότητος ἢ ἐνορίας δέν ὑπερέβαινον τόν προβλεπόμενον ἀριθμόν, ἐκλογαί δέν ἐγένοντο καί ἀνεκηρύχθησαν ὡς ἐκλεγέντες οἱ ὑποβαλόντες ὑποψηφιότητα, ἐφ' ὅσον ἐκέκριντο καί τά προβλεπόμενα προσόντα, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 18ης Νοεμβρίου 2006 Ἐγκύκλιον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καί Τοποτηρητοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου τῆς Πάφου.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, συνελθοῦσα εἰς συνεδρίαν τὴν 7ην Δεκεμβρίου 2006, ἐνέκρινε τόν ὑποβληθέντα εἰς αὐτὴν Κατάλογον τῶν 200 Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων καί ὥρισεν, ὅπως

α) Αἱ ὑποψηφιότητες τῶν Γενικῶν Ἀντιπροσώπων ὑποβληθῶσιν εἰς τόν Μακαριώτατον μέχρι τῆς 2.30' μ.μ. τῆς Πέμπτης, 14ης Δεκεμβρίου 2006.

β) Αί ἐκλογαί τῶν Γενικῶν Ἀντιπροσώπων διεξαχθῶσι τό Σάββατον, 16ην Δεκεμβρίου 2006, μεταξύ τῶν ὥρῶν 12.00΄ καί 15.00΄, ἐν τῷ Συνοδικῷ τῆς Μητροπόλεως Πάφου.

γ) Ἡ Ἐκλογικὴ Συνέλευσις δι' ἀνάδειξιν νέου Μητροπολίτου Πάφου συνέλθη τὴν 3ην μ.μ. ὥραν τῆς Παρασκευῆς, 29ης Δεκεμβρίου 2006, ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Καί

δ) Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ γένηται τὴν 10ην π.μ. ὥραν τῆς ἐπομένης ἡμέρας, 30ῆς Δεκεμβρίου 2006.

***

Ἐπειδὴ μέχρι τῆς 2.30΄ μ.μ. τῆς Πέμπτης, 14ης Δεκεμβρίου 2006, οἱ ὑποβαλόντες ὑποψηφιότητα Γενικῶν Ἀντιπροσώπων ἐκάστου τμήματος δέν ὑπερέβαινον τὸν προβλεπόμενον ἀριθμόν, ἐκλογαί δέν ἐγένοντο καί ἀνεκηρύχθησαν ὡς ἐκλεγέντες οἱ ὑποβαλόντες ὑποψηφιότητα Γενικῶν Ἀντιπροσώπων.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, συνελθοῦσα εἰς συνεδρίαν τὴν 19ην Δεκεμβρίου 2006, ἐνέκρινε τὸν ὑποβληθέντα εἰς αὐτὴν Κατάλογον τῶν 50 Γενικῶν Ἀντιπροσώπων.

5

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἡ ἐπ' ἀναδείξει νέου Μητροπολίτου Πάφου Ἐκλογικὴ Συνέλευσις συνῆλθε τὴν 3ην μ.μ. ὥραν τῆς Παρασκευῆς, 29ης Δεκεμβρίου 2006, ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Μητροπολῖται Κιτίου, Κυρηνείας, Λεμεσοῦ καί Μόρφου καί οἱ Ἐπίσκοποι Σαλαμῖνος, Τριμυθοῦντος, Ἀρσινόης καί Κύκκου ἔλαβον θέσεις ἐν τῷ βάθει τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ, ἀπέναντι δ' αὐτῶν ἐκάθησαν οἱ Ἡγούμενοι, οἱ βαθμοῦχοι κληρικοὶ καί οἱ αἵρετοὶ γενικοὶ ἀντιπρόσωποι, κληρικοὶ καί λαϊκοί.

Ἐπὶ τραπέζης, κειμένης πρὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Ἀρχιερέων, ᾗσαν προτεθειμένα τό ἱερόν Εὐαγγέλιον καί ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀποστόλου

Βαρνάβα καί πρὸς τὸ ἀριστερόν αὐτῆς ἄκρον εὐρίσκετο ἡ κάλπη τῆς ψηφοφορίας. Παρά τὴν αὐτὴν δέ τράπεζαν ὑπῆρχε μικροτέρα τράπεζα, περί τῆς ὁποίας ἐκάθησαν οἱ γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως: ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Μάριος Δημητρίου καί οἱ κ.κ. Ἀνδρέας Μιτσίδης καί Ἰωάννης Χαριλάου.

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ἀνεγνώσθη ἐν ἀρχῇ ὁ Κατάλογος τῶν μελῶν αὐτῆς:

Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Κυρηνείας Παῦλος, Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος, Μητροπολίτης Μόρφου Νεόφυτος, Χωρεπίσκοπος Σαλαμίνας Βαρνάβας, Χωρεπίσκοπος Τριμυθούντος Βασίλειος, Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης Γεώργιος, Ἐπίσκοπος Κύκκου Νικηφόρος, Ἐψηφισμένος Ἡγούμενος Μονῆς Μαχαῖρᾶ Ἐπιφάνιος, Ἡγούμενος Μονῆς Ἀγίου Νεοφύτου Λεόντιος, Ἡγούμενος Μονῆς Χρυσorroϊατίσσης Διονύσιος, Ἡγούμενος Μονῆς Τροοδιτίσσης Ἀθανάσιος, Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος Παπαφώτης, Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Χατζπουρανίου, Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάννης Ἰωάννου, Ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος Γεωργίου, Πρωτοπρεσβύτερος Ἀνδρέας Ἀργυρίδης, Πρωτοπρεσβύτερος Ἀνδρέας Πετρίδης.

Πρωτοπρεσβύτερος Ἀνδρέας Παπακώστα, Πρωτοπρεσβύτερος Ἰωάννης Παπαϊωάννου, Οἰκονόμος Μάριος Πολυβίου, Οἰκονόμος Χαράλαμπος Ἀντωνιάδης, Οἰκονόμος Κυριακός Θεμιστοκλέους, Οἰκονόμος Γεώργιος Παπακωνσταντίνου, Οἰκονόμος Κυριακός Χρυσάνθου, Οἰκονόμος Μιχαὴλ Κωνσταντίνου, Οἰκονόμος Κωνσταντῖνος Ξενοφῶντος, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Τσουλῆς, Οἰκονόμος Δημήτριος Φιλίππου, Οἰκονόμος Θεόδωρος Παπαμιχαήλ, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Μιχαήλ, Οἰκονόμος Κυριακός Τρύφωνος, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Χατζησάββας, Πρεσβύτερος Παναγιώτης Χριστοδούλου, Πρεσβύτερος Χρῆστος Παναγίδης.

Κωνσταντῖνος Κωνσταντίνου, Ἀγάπιος Μαλιετιζῆς, Ἀγγελος Χατζηθεορῆς, Δημήτριος Ἀντωνίου, Θεόδωρος Ἀντωνιάδης, Μαρία Ζαβροῦ, Νεοκλῆς Κωνσταντίνου, Σάββας Βέργας, Φειδίας Σαρίκας, Γεώργιος Χατζηγεωργίου, Λάμπρος Λάμπρου, Παναγιώτης Παπαγεωργίου, Ἀνδρέας Σωτηριάδης, Ἐλπίς Καππετιζῆ, Ἀνδρέας Ἀταλιώτης, Δημήτριος Παλατέ, Σάββας Γεωργίου, Ριάνα Καρυολαίμου, Ἑρμῆς Μουρουζίδης, Ἀνδρέας Παπαέτης, Σπυρίδων Σπύρου, Χρῆστος Θεορῆς, Ἀνδρέας Κα-

πονίδης, Μιχαήλ Γερασίου, Νικόλαος Νικολάου, Στυλιανός Στυλιανού, Τιμόθεος Μάρκου, Δημήτριος Ζήνωνος, Ἀνδρέας Χρυσοστομίδης, Γεώργιος Κάποντας, Ἀνδρέας Φακοντής, Ἀντώνιος Ἀντωνίου, Ἰορδάνης Δημοσθένους.

Ἐπικολούθησεν ἡ Ἐναρκτήριος Προσευχή:

Διάκονος	: Εὐλόγησον, Δέσποτα...
Ἀρχιεπίσκοπος	: Εὐλογητός ὁ Θεός...
	Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν...
	Βασιλεῦ οὐράνιε...
Διάκονος	: Τό Τρισάγιον.
Ἀρχιεπίσκοπος	: Ὅτι σοῦ ἐστιν...
Ἐκλογικὴ Συνέλευσις	: Εὐλογητός εἶ, Χριστέ...
	Ὅτε καταβάς...
Διάκονος	: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...
	Ἵτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...
	Ἵτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χρυσοστόμου, τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
	Ἵτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μελῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ ἄνωθεν φωτισμοῦ αὐτῶν πρὸς αἴσῃαν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ἔργου.
Ἀρχιεπίσκοπος	: Ὅτι ἐλεήμων...
	Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός...
	Ὁ ἐν εἶδει...
	Δι' εὐχῶν...

Μετά τὴν ἐναρκτήριον προσευχὴν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησε τὴν Ἐκλογικὴν Συνέλευσιν, κηρύξας καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν

αὐτῆς, διά τῶν ἐξῆς:

«Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
Πανοσιολογιώτατοι καί Αἰδεσιμολογιώτατοι Ἑγούμενοι καί Βα-
θμοῦχοι Κληρικοί,

Εὐλαβέστατοι καί Ἐντιμότατοι Κληρικοί καί Λαϊκοί Γενικοί Ἀντιπρό-
σωποι,

Μετά τήν, εὐδοκία τοῦ Παναγάρχου καί Πανσόφου Θεοῦ, ἐκλογήν καί
ἀνάρρησην ἡμῶν εἰς τόν Ἀγιώτατον Ἀρχιεπισκοπικόν Θρόνον τῆς
Ἀποστολικῆς καί Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὁ Μητροπολιτι-
κός Θρόνος τῆς Πάφου εὐρέθη ἐν χρεΐα.

Συμμορφούμενοι πρός τάς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας ἡμῶν, προέβημεν εἰς τάς νενομισμένας κανονικάς πράξεις καί
ἐνεργείας διά τήν πλήρωσιν τούτου. Γενομένων δέ πάντων τῶν νομίμων,
συνεκλήθη πρός τοῦτο ἡ ὑπό τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου διατασσομένη
παροῦσα Ἐκλογική Συνέλευσις.

Συνελθόντες ἵνα ἐκλέξωμεν πνευματικόν ποιμένα διά τό χριστεπώνυ-
μον πλήρωμα τῆς θεοσωστού καί πολυφιλήτου τέως ἰδιαίτερας ἡμῶν Μη-
τροπολιτικῆς Ἐπαρχίας, ὁφείλομεν νά ἔχωμεν ὑπ' ὄφει ὡς χειραγωγόν ἐν
τῷ ἔργῳ ἡμῶν τούτῳ πάντα τά ἱερώτατα καί τιμιώτατα καθήκοντα, θρη-
σκευτικά καί ἐκκλησιαστικά, κοινωνικά καί ἐθνικά, τοῦ ἐν Κύπρῳ πνευμα-
τικοῦ ποιμένος τῶν λογικῶν τοῦ Χριστοῦ προβάτων, ὅστις ἐν μιᾷ λέξει
πρέπει νά εἶναι, ἰδίως κατά τούς σημερινούς δυσχειμέρους καί κρισίμους
διά τε τήν Ἐκκλησίαν καί τήν Πατρίδα ἡμῶν χρόνους, «τό φῶς τοῦ κό-
σμου», «τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς
τόν κόσμον».

Αἰρόμενοι, λοιπόν, εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων καί πρός τό συμφέ-
ρον τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ λαοῦ ἀποβλέποντες, ἐν φόβῳ Θεοῦ καί ἐν
χρηστῇ συνειδήσει σκεπτόμενοι καί ἐνεργοῦντες, ἄς ἀναδείξωμεν Μη-
τροπολίτην Πάφου ἄνδρα πεπαιδευμένον, συνετόν καί ἄξιον νά ἀναλάβῃ
καί νά ἀνταποκριθῇ συνάμα πλήρως εἰς τήν μεγάλην, ὑψηλήν καί μεστήν
εὐθυνῶν διακονίαν ταύτην, τῇ βοηθείᾳ βεβαίως τῆς θείας χάριτος, τῆς τά
ἀσθενῇ θεραπευούσης καί τά ἐλλείποντα ἀναπληρούσης.

Καί νῦν, ἐπικαλούμενοι ἐπὶ πάντας τόν φωτισμόν τοῦ Παναγίου καί
Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, κηρύττομεν τήν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πρός
ἀνάδειξιν Μητροπολίτου Πάφου Ἐκλογικῆς ταύτης Συνελεύσεως».

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως, καταστρωθέν ἐν τῷ Κώδικι τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τό Ὑπόμνημα τῆς παρούσης ἐκλογῆς μέχρι τῆς φράσεως «προβάσα εἰς ἐκλογὴν», μεθ' ὃ ἤρξατο ἡ μυστική ψηφοφορία κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν προβλεπόμενα. Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας, ἔγινεν ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ὑπὸ μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀπαντες ἐψήφισαν ὡς νέον Μητροπολίτην Πάφου τὸν Χωρεπίσκοπον Ἀρσινόης Γεώργιον. Ἐπὶ τοῦτο δέ συνεπληρώθη τό

Ὑπόμνημα

ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς Μητροπολίτου Πάφου
τοῦ Χωρεπισκόπου Ἀρσινόης Γεωργίου

Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Πάφου ἀπὸ τῆς δωδεκάτης Νοεμβρίου τοῦ δισχιλιοστοῦ ἔκτου σωτηρίου ἔτους τοῦ οἰκείου ποιμένος καὶ προστάτου ἀποστερηθέντος, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῷ τέως προεστῶτος Μητροπολίτου Χρυσοστόμου τοῦ Β' ἀνελθόντος εἰς τὸν Ἀγιώτατον Ἀποστολικόν Θρόνον τῆς Κύπρου, γενομένων πάντων τῶν νομίμων, προνοία καὶ φροντίδι τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Χρυσοστόμου τοῦ Β', συνωδὰ τοῖς θεσμίσις τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐνεργοῦντος, συνῆλθεν ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς σήμερον, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ καὶ μηνός Δεκεμβρίου εἰκοστῇ ἐνάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ ἔκτου σωτηρίου ἔτους, ἡ παρούσα Ἐκλογικὴ Συνέλευσις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, παρεδρευόντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Κιτίου Χρυσοστόμου, Κυρηνεῖας Παύλου, Λεμεσοῦ Ἀθανασίου καὶ Μόρφου Νεοφύτου καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Σαλαμῖνος Βαρνάβα, Τριμυθοῦντος Βασιλείου, Ἀρσινόης Γεωργίου καὶ Κύκκου Νικηφόρου, καὶ συνεδρευόντων τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἐψηφισμένον Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μαχαῖρᾳ Ἐπιφανίου καὶ Ἡγουμένων τῶν Μονῶν Ἀγίου Νεοφύτου Λεοντίου, Χρυσορροϊατίσσης Διονυσίου καὶ Τροοδιτίσσης Ἀθανασίου, τῶν δύο βαθμούκων κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Βασιλείου Παπαφώτῃ καὶ Γρηγορίου Χατζνουραίου, τῶν δύο βαθμούκων κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως Πάφου, τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Ἰωάννου Ἰωάννου καὶ Ἀντωνίου Γεωργίου, καὶ τῶν δύο βαθμούκων κληρικῶν ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας Πάφου, τῶν Αἰδεσιμολογιωτάτων Πρωτοπρεσβυτέρων Ἀνδρέου Ἀργυρίδου καὶ

Ἀνδρέου Πετρίδου, πρὸς δέ καί τῶν νενομισμένων αἵρετῶν τοῦ ποιμνίου Γενικῶν Ἀντιπροσώπων, κληρικῶν τε καί λαϊκῶν, καί μετὰ τὴν ἐπίκλησιν τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος προβάσα εἰς ἐκλογὴν ἀνέδειξε παμψηφεί ὡς Ἐψηφισμένον Μητροπολίτην Πάφου τὸν Θεοφιλέστατον Χωρεπίσκοπον Ἀρσινόης κύριον Γεώργιον, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καί κεκοσμημένον ὑφ' ἀπάντων τῶν προσόντων, τῶν εἰς ποιμένα ἄρμοζόντων τῆς λογικῆς τοῦ Χριστοῦ ποιμένης.

Εἰς βεβαίωσιν δέ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καί ὑπόμνησιν συνετάχθη καί κατεγράφη ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἥδε ἡ πρᾶξις σήμερον, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆ καί μηνὸς Δεκεμβρίου εἰκοστῇ ἐνάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ ἔκτου σωτηρίου ἔτους.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

Ἀκολούθως ὑπεγράφη τό ὡς ἄνω Ὑπόμνημα ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως.

Εὐθὺς δ' εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκήρυξε περατωθέν τό ἔργον τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, χαρμόσυνοι δέ κωδωνοκρουσαί ἐχαιρέτισαν τὴν ἐκλογὴν.

6

Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Κρουομένων τῶν κωδόνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Ἀρχιερεῖς κατῆλθον ἐν πομπῇ εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί, εἰσελθόντες εἰς αὐτόν διὰ τῆς νοτίας θύρας, κατυθύνθησαν εἰς τό ἱερόν βῆμα διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Κανονικῆς Πράξεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου Γεωργίου.

Τῆς τελετῆς προέστη ὁ Α' τῇ τάξει Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος. Αὕτη δέ διεξήχθη ὡς ἀκολούθως:

Ὁ Α' Διάκονος : Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Α' τῇ τάξει Μητροπολίτης, φέρων ἐπιτραχήλιον καί ὠμόφορον :
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν... Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Βασιλεῦ οὐράνιε...

Ὁ Β΄ Διάκονος : Τό Τρισάγιον.

Ὁ Α΄ τῇ τάξει Μητροπολίτης : Ὅτι σοῦ ἐστιν...

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Ἀρχιερεῖς, κύκλῳ τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἱστάμενοι, ἔψαλαν τὰ Τροπάρια τῆς Πεντηκοστῆς: Εὐλογητός εἶ, Χριστέ... Πάντα χορηγεῖ... Ὅτε καταβάς... Ψαλλομένων δέ τούτων ὑπεγράφη ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἡ Κανονικὴ Πράξις τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου Γεωργίου, καταστρωθεῖσα καί αὕτη ἐν τῷ Κώδικι τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Μετά ταῦτα

Ὁ Α΄ Διάκονος : Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Ὁ Β΄ Διάκονος : Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ὁ Γ΄ Διάκονος : Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καί

Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χρυσοστόμου, τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Α΄ τῇ τάξει Μητροπολίτης : Ὅτι ἐλεήμων...

Ὁ Β΄ τῇ τάξει Μητροπολίτης Κυρηνεῖας Παῦλος ἀνέγνωσεν ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὴν Κανονικὴν Πράξιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου, ἔχουσιν οὕτω :

«Τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Πάφου ποιμένος γνησίου ἐπιδιομήνης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ τέως προεστῶτος Μητροπολίτου Χρυσοστόμου τοῦ Β΄ ἀνελθόντος εἰς τὸν Ἀγιώτατον Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Κύπρου, ἡμεῖς, οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἀποτελοῦντες Ἀρχιερεῖς, συνελθόντες ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ Ναῷ τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν Λευκωσίᾳ, σήμερον, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῇ καί μὴνός Δεκεμβρίου εἰκοστῇ ἐνάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ ἔκτου σωτηρίου ἔτους, ἐψηφίσαμεν, ἄξιον καί ἡμεῖς εὐρόντες, τὸν ὑπὸ τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ εἰς διαδοχὴν ἐκλεγέντα Θεοφιλέστατον Χωρεπίσκοπον Ἀρσινόης κύριον Γεώργιον, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καί τῆς ὑψηλῆς ταύτης καί λαμπρᾶς ποιμαντορικῆς λειτουργίας κατάλληλον.

Ἐφ' ᾧ καί ἐγένετο ἥδε ἡ Κανονικὴ Πράξις, ὑπογραφεῖσα μὲν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν χειρί, καταστρωθεῖσα δ' εἰς ὑπόμνησιν ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ο ΚΙΤΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ο ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΠΑΥΛΟΣ
 † Ο ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
 † Ο ΜΟΡΦΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ
 † Ο ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ
 † Ο ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
 † Ο ΚΥΚΚΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ».

‘Ο Α΄ τῇ τάξει Μητροπολίτης ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς Πεντηκοστῆς.

7. ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Μετά ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξῆλθον εἰς τὸν κυρίως ναόν καὶ κατέλαβον τὰ ἐν αὐτῷ στασίδια αὐτῶν.

Κληθεῖς, ἐν τῷ μεταξύ, διὰ τοῦ Λαμπαδούχου καὶ προηγουμένου τούτου, κατῆλθεν ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης, φέρων ἐγκόλπιον καὶ ἐπανωκαλύμμαυχον. Εἰσελθὼν δέ διὰ τῆς νοτίας θύρας τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ἠσπάσθη τὴν δεξιάν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ εἰσῆλθεν εἰς τό ἱερόν βῆμα.

Ἐκεῖ, περιβληθεῖς ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόφορον, ἐποίησεν «Εὐλογητόν». Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἔψαλαν τὰ Τροπάρια τῆς Πεντηκοστῆς: «Εὐλογητός εἶ, Χριστέ» καὶ «Ὅτε καταβάς». Ψαλλομένων δέ τούτων, ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης ἐθυμίασεν. Εἶτα, ἔμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἱστάμενος, ἐξεφώνησε τὰς αἰτήσεις: «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν... Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χρυσοστόμου, τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος». Καὶ ἐπισυνῆψε τό «Ὅτι ἐλεήμων...».

Εἶτα τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου ἱσταμένου ἔμπροσθεν τῆς Ὠραίας Πύλης, προσῆλθεν ὁ Λαμπαδούχος καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς ἀκολούθως: «Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐκλεξαμένων τὴν Ὑμετέραν Θεοφιλίαν Μητροπολίτην Πάφου,

ἐντολῇ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κυρίου Χρυσοστόμου, εὐαγγελίζομαί σοι τὴν ἐκλογὴν ταύτην».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης ἀνέγνωσε τὴν νενομισμένην Εὐχαριστίαν, προὐπογράφας ταύτην ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Αὕτη δ' ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Εὐγνωμόνως ἐνωτισθεῖς τό ἄγγελμα τῆς, Θεοῦ συγκαταβάσει, ἐκλογῆς μου ὡς Μητροπολίτου Πάφου, εὐχαριστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, τοῖς Σεβασμιωτάτοις καὶ Θεοφιλεστάτοις Ἀρχιερεῦσι καὶ Συνοδικοῖς, τοῖς Πανοσιολογιωτάτοις καὶ Αἰδεσιμολογιωτάτοις Ἡγουμένοις καὶ Βαθμούχοις Κληρικοῖς, τοῖς εὐλαβεστάτοις καὶ ἀξιοτίμοις Γενικοῖς Ἀντιπροσώποις ἐπὶ τῇ περὶ ἐμοῦ εὐμενεῖ κρίσει καὶ ψήφῳ.

Κλίνων τὸν αὐχένα καὶ ἀποδεχόμενος τὴν ἐκλογὴν, ἐξαιτοῦμαι τὰς εὐχὰς Ὑμῶν πρὸς τὸν Οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα καὶ Κυβερνήτην, ὅπως φωτίζη με, καθοδηγῇ καὶ ἐνισχύῃ πρὸς εὐδόκιμον ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱερωτάτου καθήκοντος καὶ δικαίωσιν τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

29 Δεκεμβρίου 2006.

† Ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Πάφου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ».

Μετά ταῦτα ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης ἐποίησε τὴν Ἀπόλυσιν τῆς Πεντηκοστῆς.

Εἶτα ἀνῆλθον πάντες ἐν πομπῇ εἰς τό Μέγα Συνοδικόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ὁ νέος Μητροπολίτης Πάφου ἐδέχθη τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν παρισταμένων.

8

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἡ τελετὴ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου Γεωργίου ἐγένετο κατὰ τὴν προκαθορισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, μετὰ τῆς προσποκούςας μεγαλοπρεпеίας καὶ τάξεως, ἐν τῷ ἐν Πάφῳ Καθεδρικῷ

ἱερῷ ναῷ Ἁγ. Θεοδώρου Στρατηλάτου.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ ὁ νέος Μητροπολίτης Πάφου περιεβλήθη τὸν ἀρχιερατικὸν μανδύαν καὶ κρατῶν τὴν ἀρχιερατικὴν ράβδον εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Ἡ Παρθένος σήμερον». Προεπορεύοντο ἐνδεδυμένοι τὰς ἱερατικὰς αὐτῶν στολὰς οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διάκονοι, οἱ ὁποῖοι ἐκράτουν δικηροτρίκηρα.

Φθάσας εἰς τὸ μέσον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ὁ Μητροπολίτης Πάφου νύλλογησε τὸν λαόν, τοῦ δεξιοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη», καὶ ἀνέβη εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν Θρόνον.

Εἶτα ὁ Διάκονος εἶπεν: «Εὐλόγησον, Δέσποτα». Ὁ Μητροπολίτης Πάφου περιεβλήθη ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόφορον καὶ ἐξεφώνησεν: «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν... Βασιλεῦ οὐράνιε...». Ὁ Διάκονος τὸ Τρισάγιον καὶ ὁ Μητροπολίτης «Ὅτι σοῦ ἐστιν...». Οἱ χοροὶ τὰ Τροπάρια τῆς Πεντηκοστῆς «Εὐλογητός εἶ Χριστέ» καὶ «Ὅτε καταβάς», τὰ Ἀπολυτίκια τοῦ Ἀπ. Παύλου, τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου Στρατηλάτου, τοῦ Ἁγ. Παναρέτου καὶ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου καὶ τὸ Τροπάριον τῶν Χριστουγέννων «Ἡ γέννησίς Σου, Χριστέ».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Διάκονος εἶπεν: «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν... Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Γεωργίου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, συγχωρήσεως, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...». Καὶ ὁ Μητροπολίτης Πάφου: «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».

Ἐπικολούθησεν ἡ προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου, ἔχουσα οὕτω:

«Πανιερώτατε καὶ προσφιλέστατε καὶ πεφιλημένε ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ, Μητροπολίτα Πάφου, Γεώργιε,

Εἶν εὐλογητὸν καὶ ὑπερύμνητον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ Σέ καὶ ἰδού ὅτι, χάριτι τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, σήμερον τοῦ πρώτου Μητροπολιτικοῦ Θρόνου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἀξιῶνεσαι! Αἶνον καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, διότι ἐν τῷ προσώπῳ Σου ἐπαναλαμβάνεται τὸ προφητικὸν λόγιον: «Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας» (Λουκ. 20,17). Διό καὶ θεῖα Αὐτοῦ εὐδοκία καὶ ψήφοις θεηλάτοις κλήρου τε καὶ λαοῦ, συν-

ευδοκούσης δέ καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνέρχεσαι σήμερον τās ἱεράς ταύτας βαθμίδας τοῦ παλαιφάτου Θρόνου τῆς Πάφου καί τῆς Ἀρσινόης, ὃν ἔστησαν οἱ τῶν Ἑθνῶν Ἀπόστολοι Βαρνάβας καί Παῦλος.

Ἐνδόμυχα καίρω, σκιρτῶ καί ἀγάλλομαι, διότι ἔν βαθύ χριστιανικόν ὄνειρον, τό ὁποῖον εἶχον, νά ἀφήσω ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Θρόνου τῆς Πάφου διάδοχον ἄξιον, σήμερον, εὐδοκία Θεοῦ, οὐκί ἀπλῶς ἱκανοποιεῖται, ἀλλά ὑπερπληροῦται καί ὑπερπραγματώνεται!

Θεωρῶ δέ τήν στιγμὴν ταύτην εὐκαιρον, ἵνα ἐκφράσω πρὸς τόν πεφιλημένον κλῆρον καί λαόν τῆς Πάφου, οὐ μόνον τήν εὐαρέσκεϊάν μου, διότι ἀσμένως καί ὀλοψύχως ἀνταπεκρίθη εἰς τήν πρόσκλησίν μου καί παμψηφεί Σέ ἀνέδειξεν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Θρόνον τῆς Πάφου, ἀλλά καί τήν βαθυτάτην μου εὐγνωμοσύνην διὰ τήν υἱϊκὴν ἀγάπην καί τιμὴν, μέ τās ὁποίας μέ περιέβαλε κατὰ τήν ἐπὶ τριάκοντα σχεδόν ἔτη Ἐπισκοπεϊάν μου! Ἔτι δέ καί διὰ τήν συνδρομήν, τήν συμπαράστασιν, τήν ὁμοθυμίαν καί τήν συστράτευσιν διὰ τήν πραγμάτωσιν τῶν ἀρχιερατικῶν μου ὁραματισμῶν!

Ναί, ἡγαπημένε λαέ τῆς Πάφου, Σέ ἡγάπησα καί μέ ἡγάπησας! Δι' αὐτό καί δέν θά σέ λησμονήσω ποτέ, ἔστω καί ἂν βρίσκωμαι μακράν σου. Τά βιώματα πού ἔζησα μαζί σου θά μέ συντροφεύουν ὥς μία πνευματική καταξίωσις, καί θά μέ ἐνδυναμώνουν εἰς τὰ νέα μου ἀρχιερατικά καθήκοντα καί εἰς τούς νέους μου ὁραματισμούς, πού ἔχω διὰ τήν Κυπριακὴν μας Ἐκκλησίαν!

Ἀγαπτέ ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ, Γεώργιε,

Ἐν τῷ προσώπῳ Σου τῶν Παφίων ἡ Ἐπισκοπὴ εὗρε τόν κατὰ πάντα καί διὰ πάντα ἄξιον Μητροπολίτην καί Προεστῶτα, τόν στοργικόν Πατέρα, τόν ἀγαπητόν ἀδελφόν καί τόν καλόν φίλον! Ἔχω δέ τήν ἀπόλυτον βεβαιότητα, ὅτι ὁ Παφιακὸς Λαὸς ἀπέκτησε σήμερον ποιμένα οὐκί μόνον ἄξιον, ἀλλά καί δεξιόν οἰακοστρόφον τῆς νοτιῆς τοῦ Κυρίου ὀλκάδος.

Τὰ κατακοσμοῦντα τήν προσωπικότητά Σου χαρίσματα, αἱ πολλαπλῆς χριστιανικαί Σου ἀρεταί, καθὼς καί αἱ ἐμπειρίαι, τās ὁποίας ἀπέκτησας κατὰ τήν ἐνδεκάχρονον περίπου ὑπηρεσίαν Σου τόσον εἰς τήν ὑπεύθυνον θέσιν τῆς ἄρτι ἀνασυσταθείσης Χωρεπισκοπῆς Ἀρσινόης, ὅσον καί εἰς τήν καθόλου Μητροπολιτικὴν ἐπαρχίαν τῆς Πάφου, ἐγγυῶνται, χάριτι Θεοῦ, μίαν ἀγλαόκαρπον ποιμαντικὴν διακονίαν εἰς τόν πνευματικόν τοῦτον ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου!

Εἰς τοὺς ἀγῶνας Σου τούτους διὰ τὴν Χριστοποίησιν τοῦ Παφιακοῦ Λαοῦ, ὀλόθυμος καὶ ὀλοπρόθυμος θὰ εἶναι καὶ ἡ ἰδική μου συμπαράστασις καὶ ἀρωγή. Ἐκ τοῦ μακρόθεν, ἀγάπῃ πολλῇ καὶ στοργῇ πατρικῇ, θὰ παρακολουθῶ τοὺς ἀγῶνας Σου, διὰ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐμπιστευθέντος Σοι, ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας, Ποιμνίου. Εἶμαι δέ πλέον ἢ βέβαιος, ὅτι θὰ τό ποιμάνῃς ἐν ὁσιότητι, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν αὐτοθυσίᾳ· καὶ μέ ἔνθεον ζῆλον θὰ τό ὀδηγήσῃς εἰς λειμῶνας πνευματικῆς ἀνθοφορίας καὶ καρποφορίας, καθὼς καὶ εἰς νομὰς σωτηρίους!

Κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην διὰ τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν ἡμέραν, ἡγαπημένε ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ, δέν θὰ ἦτο δυνατόν νά μή μνησθῶ καὶ τῆς χειμαζομένης ἡμῶν Πατρίδος Κύπρου. Ναί, Ἀδελφέ μου. Ἡ φιλιότης ἡμῶν Πατρίς διέρχεται ἐπὶ τριάκοντα καὶ τρία συναπτά ἔτη τὴν Μεγάλῃν Παρασκευὴν τῶν Παθῶν Της. Ἡ Ἀσιατικὴ στέππα, καταπατήσασα κάθε ἔννοϊαν δικαίου καὶ ἠθικῆς, ἐμοίρασε κατὰ τρόπον τραγικόν τὴν πολυπαθὸν πατρίδα μας καὶ ἀπειλεῖ, ἔχουσα ἐπηρμένην τὴν ὀφρύν, νά καταλάβῃ καὶ τὴν ὑπόλοιπον.

Δι' αὐτό, ἡ κατὰ Κύπρον Ἐκκλησία ἔχει οὐ μόνον τό χρέος τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἀπολύτρωσιν! Βαστάζει ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μαρτυρίου τόν Σταυρόν καὶ προκινδυνεύει ὑπὲρ τῆς πολυποθήτου ἐλευθερίας τῆς! Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ ταμειοῦχος, οὐ μόνον τῆς Ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀξιῶν τῆς ζωῆς! Δι' αὐτό καὶ τό χρέος τῆς εἶναι νά ἀγωνίζεται διηνεκῶς διὰ τὴν κατίσχυσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ τοῦ προκατόχου Σου, Ἐθνομάρτυρος Χρυσάνθου, ἀενάως πτερουγίζει ὑπερθεν τοῦ μαρτυρικοῦ Θρόνου Σου, τόν ὁποῖον ἡγίασε διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ Του αἵματος καὶ Σοῦ ὑπομιμνήσκει συνεχῶς τό πρὸς τὴν χαλεπαίνουσαν Πατρίδα χρέος. Δι' αὐτό μετὰ σθένους ἀγωνίζου τόν ἱερόν τῆς Πατρίδος ἀγῶνα, μέχρις ὅτου, εἰς τοὺς γλαυκοὺς οὐρανοὺς τῆς νήσου τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἁγίων, ροδίσῃ ἡ χρυσόπτερος Ἴρις, πού θὰ ἀναγγεῖλῃ τό φέγγος τῆς ἐθνικῆς μας δικαιοσύνης καὶ ἀπολυτρώσεως!

Καί νῦν, προσφιλέστατε καὶ περιπόθητε ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ, χεῖρας ἱκέτιδας ὑψώνω ὑπὲρ Σοῦ, πρὸς τόν αἰώνιον Ἐπίσκοπον τῆς στρατευομένης Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Του, καὶ δέομαι καὶ παρακαλῶ πάσῃ ψυχῇ ἵνα Σέ στηρίξῃ, τῷ κραταιῷ Αὐτοῦ βραχίονι, καὶ εὐλογῇ τὰ θεοφιλῆ Σου ἔργα καὶ ἵνα Σέ κρατύνῃ ἐν παντί, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κατὰ Πάφον καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου!

Ἰδού, Ἀδελφέ μου, ὁ θερισμός πολὺς! Διό «καὶ ἔντεινον καὶ κατευ-
οδοῦ» (Ψαλμ. 44,5) καὶ ἐπὶ ἔτη πλεῖστα ἀρχιεράτευσεν. Ἡ Χάρις τοῦ Κυρί-
ου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ Κοινω-
νία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος εἴη μετὰ Σοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς Σου!
Καὶ ἔστω Σοι εὐλογημένη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Δομήτορος τῆς
Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἡ ἀρχιερατικὴ Σου Ποιμαντορία!».

Μετὰ τὸν Μακαριώτατον προσεφώνησε τὸν νέον Μητροπολίτην Πά-
φου ὁ Δημαρχεὺς Πάφου κ. Σάββας Βέργας ὡς ἀκολουθῶς:

«Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου,
Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρετανίας, Ἅγιοι
Πατέρες,

Κύριοι ἐκπρόσωποι τῶν πολιτειακῶν καὶ ἄλλων Ἀρχῶν,
Ἑλληνίδες καὶ Ἕλληνες,

Θεωρῶ ἰδιαίτερη τιμὴ γιὰ τὸν φορέα πού ἐκπροσωπῶ τὴν πρόσκληση
νά μιλήσω σήμερα ἀπὸ τό βῆμα αὐτό καὶ θέλω νά τονίσω, ὅτι δέν ἀντι-
λαμβάνομαι τὴν παρουσία μου στό χωρὸ αὐτό ὡς ἐκπλήρωση τυπικῆς
ὕποχρέωσης. Τὴν ἀντιλαμβάνομαι ὡς ἔκφραση καὶ ἀποδείξη τοῦ γεγο-
νότος, ὅτι Ἐκκλησία καὶ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση ἔχουν ἄρρηκτη σχέση καὶ
κοινούς σκοπούς.

Σήμερα, γιὰ δευτέρη φορά μέσα σέ λίγες ἐβδομάδες, ἡ πόλη καὶ ὁλό-
κληρη ἡ ἐπαρχία τῆς Πάφου ἐορτάζουν μέ σεμνότητα, ἀλλὰ καὶ μέ λαμ-
πρότητα. Στὶς 5 Νοεμβρίου, ὁ πνευματικὸς μας πατέρας, ὁ Μητροπολίτης
Χρυσόστομος, ἐξελέγη στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο ὡς ἄξιος ποιμενάρ-
χης καὶ διάκονος τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐκλογή του μᾶς γέμισε ὅλους μέ χα-
ρὰ καὶ ὑπερηφάνεια, ἀλλὰ καὶ πίστη σέ ἓνα καλύτερο αὐριο γιὰ τὴν
Ἐκκλησία μας. Ἦταν φυσικὸ ἡ ἐκλογή του νά προκαλέσει σέ ὅλους μας
καὶ λύπη, καθὼς σήμαινε τὴν ἀποχώρησή του ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη
Πάφου, τό ποίμνιο τῆς ὁποίας ὑπηρέτησε μέ ζῆλο καὶ ταπεινοφροσύνη
γιὰ 28 συναπτά χρόνια. Ἡ ἐκλογή τοῦ Θεοφιλεστάτου Γεωργίου ὡς δια-
δόχου του ἀποτελέσει ἐγκαρδίωση γιὰ τό λαό τῆς Πάφου, πού δίκαια καὶ
εὐλόγα ἐναποθέτει τὶς ἐλπίδες του σ' αὐτόν γιὰ τὴν πλήρωση τοῦ κενοῦ
πού ἀφήνει ὁ προκατόχος του.

Ἡ μακραίωνη ἱστορία αὐτῆς τῆς πόλης φέρει τὴ σφραγίδα τῆς
Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ δράση τῶν ἀποστόλων Παύλου καὶ
Βαρνάβα στὴ Νέα Πάφο τοῦ 1ου αἰῶνα, συνιστᾷ ὁρόσημο γιὰ τὴ θρη-

σκευτική και πολιτισμική γενικά πορεία της Κύπρου και γεγονός με ευρωπαϊκή διάσταση, καθώς ο Ρωμαίος ανθύπατος Σέργιος Παῦλος, τόν οποίο προσηλύτισε στο Χριστιανισμό ο Παῦλος, ήταν ο πρώτος ευρωπαίος κυβερνήτης που άσπαστηκε την υπό διωγμό νέα θρησκεία. Η διαδρομή της Πάφου μέσα από την ιστορία έδω και 2000 χρόνια είναι συνυφασμένη ή συνδεδεμένη με την Ἐκκλησία, η οποία διαδραμάτισε εξέχοντα ρόλο στη διαμόρφωση της πολιτιστικής ταυτότητας της πόλης και στην όλη ανάπτυξή της στον πνευματικό, στον κοινωνικό και στον οικονομικό τομέα. Σέ καιρούς σκότους, δουλείας και κατάκτησης, η Ἐκκλησία της Πάφου, έχοντας στο πηδάλιό της φωτισμένους ιεράρχες, σήκωσε τό βάρος της διατήρησης της έθνικης και θρησκευτικής ταυτότητας των Ἑλλήνων κατοίκων αὐτῆς της πόλης και έπαρχίας, κρατώντας άσβεστη τή φλόγα της έλληνικῆς παιδείας και ὀρθόδοξης παράδοσης. Παροῦσα σέ ὅλους τούς άγῶνες της Ἑλλάδας και της Κύπρου για έλευθερία και προάσπιση των δικαίων του Ἑλληνισμού, συνεισέφερε ὕλικά και ήθικά, συμβάλλοντας πολύτιμα στη διατήρηση και ένδυνάμωση των δεσμών ανάμεσα στον κυπριακό και στο μητροπολιτικό Ἑλληνισμό. Διαφορετική θά ήταν η πολιτιστική ταυτότητα της πόλης, εάν έλειπε τό πολυσχιδές έργο της Ἱερᾶ Μητροπόλεως Πάφου στον τομέα της παιδείας και θέλω από τό βήμα αὐτό νά καταθέσω τήν ευγνωμοσύνη του Δήμου Πάφου ως φορέα της συλλογικῆς συνείδησης των πολιτών γι' αὐτήν τή μεγάλη προσφορά.

Μέ αὐτά τά αἰσθήματα ως πρὸς τήν προσφορά της Ἐκκλησίας στην πόλη και στους κατοίκους – πιστούς, προσβλέπουμε ως Τοπική Ἀρχή σέ μία στενή και γόνιμη συνεργασία με τήν Ἱερά Μητρόπολη Πάφου επί των ήμερῶν του νέου προκαθημένου της, που ένθρονίζεται σήμερα. Εἶναι πεποίθησή μας, ὅτι η Ἐκκλησία μπορεί και πρέπει νά διαδραματίσει πιό ενεργό ρόλο στη σωστή διαπαιδαγώγηση των νέων, στην ένδυνάμωση και αναβάθμιση της εκπαίδευσης, στην πλήρη και ὁμαλή ένταξη στην τοπική κοινωνία των ὁμογενῶν από τίς χῶρες της πρώην Σοβιετικῆς Ἑνώσης, στην ένίσχυση της πολιτικῆς του Δήμου στον τομέα της κοινωνικῆς μέριμνας, αλλά και για τήν αναβάθμιση της πολιτιστικῆς ζωῆς της πόλης, με παρεμβάσεις τόσο στον τομέα των εκδηλώσεων ὅσο και στον τομέα της υποδομῆς. Η τοπική κοινωνία άλλαξε και αλλάζει με γρήγορους ρυθμούς και η ανάπτυξη και η πρόοδος δέν επιφέρουν μόνο καλά. Ζοῦμε ὅλοι τίς άρνητικές συνέπειες του καταναλωτισμοῦ, της αποξένωσης από τήν παράδοση, τήν υποχώρηση άξιῶν. Καθῆκον ὅλων εἶναι νά έργα-

στοῦμε συλλογικά καί μέ αἴσθημα εὐθύνης πρὸς αὐτήν τὴν πόλιν γιὰ νὰ προστατεύσουμε τὴν κοινωνία μας καί νὰ δημιουργήσουμε τίς προϋποθέσεις γιὰ ἓνα καλύτερο αὐριο, ὅπου ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη θὰ συμβαδίζει μέ τὴν πνευματικὴ καί οἱ παραδοσιακὲς ἀξίες τοῦ πολιτισμοῦ μας θὰ ἀνορθωθοῦν. Εὐλόγα, λοιπόν, βλέπω τὴν Ἐκκλησίαν νὰ διαδραματίζει οὐσιαστικὸ καί πολυεπίπεδο ρόλο πρὸς ὄφελος τῆς κοινωνίας, πρὸς ὄφελος τῶν πολιτῶν, πού εἶναι μέλη τῆς ἐν Χριστῷ Ἐκκλησίας.

Μέσα σ' αὐτό τό πνεῦμα, συνεορτάζουμε σήμερα μαζί μέ τὴν Ἐκκλησίαν καί ἀνανεώνουμε τίς ἐλπίδες μας. Τόν ἀξιωθέντα τοῦ θρόνου τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα πνευματικὸ μας πατέρα, τόν προσοικονομὴν Δεσπότην μας, διαδέχεται ἓνας καθόλα ἄγιος ἱεράρχης, καθόλα κατάλληλος νὰ ποιμάνει τὸν παφιακὸ λαό. Δέν θὰ ἐπικαλεσθῶ οὔτε τὴ θεολογικὴ καί τὴν ὅλη πνευματικὴ του κατάρτιση οὔτε τὴ μακρὰ του ἐκκλησιαστικὴ πείρα. Θὰ πῶ μόνο ὅτι γιὰ τὸν Γεώργιο ὁμιλεῖ τό ἔργο του κατὰ τὰ δέκα χρόνια πού διακόνησε τό λαό τῆς Πάφου ὡς Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης καί ὁ στενότερος συνεργάτης τοῦ Μητροπολίτη Χρυσοστόμου. Βασικὲς ἐγνοι-
ες καί προτεραιότητές του ἡ βοήθεια πρὸς τὸν συνάνθρωπο πού πάσχει ἢ ἔχει ἀνάγκη, ἡ θωράκιση τῆς μαθητιώσας νεολαίας ἀπέναντι στίς σύγχρονες κοινωνικὲς μάστιγες καί ἀπειλές, ἡ πνευματικὴ ἐξύψωση τοῦ κλήρου, ἡ ἐξάπλωση τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ στίς τάξεις τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων. Μέσα ἀπ' αὐτό τό ἔργο, ὁ Γεώργιος ἀναδεικνύεται ὡς πρότυπο πνευματικῶν πατέρα, ὡς ἀθόρυβος καί σεμνὸς σκαπανέας τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί στάσης ζωῆς, ὡς ἄνθρωπος πού ἔχει τὴ θέληση νὰ μετουσιώνει τὰ ὥραϊα λόγια σὲ πράξεις. Αὐτὴ ἡ καθημερινὴ ὄραση, σὲ συνδυασμὸ μέ τὴν ἐπιστημονικὴ καί τὴν ὅλη πνευματικὴ κατάρτιση, τό ἥθος καί τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρα, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι στὸ πρόσωπό του ἡ Ἐκκλησία τῆς Πάφου βρῆκε ἓνα καθόλα ἄξιο προκαθήμενο, ἓνα ἀληθινὸ διάκονο τοῦ Χριστοῦ.

Πανιερώτατε Μητροπολίτη Γεώργιε,

Μαζί μέ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου καί διερμηνεύοντας τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν δημοτῶν τῆς Πάφου, θέλω αὐτὴν τὴν ὥρα τῆς χαρᾶς καί τῆς μεγαλοπρέπειας νὰ σᾶς πῶ ὅτι σᾶς περιβάλλουμε μέ τὴν ἀγάπην, τὴν ἐμπιστοσύνην καί τὴν συμπαράστασή μας. Τό βαρὺ φορτίο, πού ἀναλαμβάνετε σήμερα, δέν θὰ το σηκώσετε μόνος. Εἴμαστε δίπλα σας γιὰ νὰ ἐργαστοῦμε μαζί γιὰ τό καλὸ καί τὴν προκοπὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς πόλιν μας καί τῶν ἀνθρώπων τῆς. Σήμερα ἔχουμε κάθε λόγο νὰ γιορτάζουμε. Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας, σᾶς εὐχόμαστε ὑγείαν καί δύναμιν στὸ ποι-

μαντικό σας ἔργο, τό ὁποῖο μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ θά εὐδωθεῖ».

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησαν τόν Σεβασμιώτατον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγόριος καί ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Ἀγ. Παντελεήμονος Harrow καί Περιχώρων ΒΔ Λονδίνου, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἱερατικός προΐστάμενος κατά τήν περίοδον 1989 - 1992, ὅτε συνεπλήρωνε τās σπουδās του εἰς τήν Χημείαν καί τήν Θεολογίαν.

Εἶτα ὁ Μητροπολίτης Πάφου ἐξεφώνησε τόν ἐνθρονιστήριον αὐτοῦ λόγον, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ὅσες φορές, στά τελευταῖα ἔντεκα, σχεδόν, χρόνια, Μακαριώτατε, ἀνέβαινα στόν θρόνο τοῦτο τοῦ Καθεδρικοῦ μας Ναοῦ, ἀντικαθιστώντας σας, ἔνοιωθα νά μέ διαπερνᾷ ἕνα ρῖγος. Αἰσθανόμουν ἄμεσα τήν συγκλονιστική παρουσία ἀγίων καί ἀνεπανάληπτων μορφῶν. Νόμιζα,

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί,

Κύριε Ὑπουργέ,

Κύριε ἐκπρόσωπε τῆς Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος,

Κύριοι Βουλευτές,

Κύριοι Δήμαρχοι,

Ἐκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Τίμιον Πρεσβυτέριον,

Λαέ τοῦ Θεοῦ περιούσιε,

πὼς ἐντείνοντας τήν ἀκοή μου θά ἄκουα τά λόγια τους νά ἀντηχοῦν στή γύρω περιοχὴ πὼς μπορούσα νά ἀναγνώρισω τά πάλλοντα ἀκόμα ἴχνη τῶν βημάτων τους στόν αὐλαιο χῶρο τοῦ ναοῦ. Νά συναντηθῶ πρόσωπο πρὸς πρόσωπο μέ τόν ἅγιο Πανάρετο, πού ἐκλέϊσε τόν θρόνο τοῦτο καί ἀγίασε ὅλη τήν ἐπαρχία. Νά συλλάβω τοὺς ἀλαλήτους στεναγμούς τῆς καρδίας του, νά αἰσθανθῶ τήν αὖρα τῆς θεαρέστου περισυλλογῆς του.

Ἐβλεπα τόν ἐθνομάρτυρα Χρῦσανθο νά πατᾷ στόν θρόνο τοῦτο καί νά ἐκτείνεται διὰ τῆς θυσίας του μέχρι τόν οὐρανό.

Ἐνοιωσα, πολλές φορές, συλλειτουργοὺς τόν ἀπόστολο Ἐπαφρᾶ, τόν Ἅγιο Φιλάγγριο, τόν Ἅγιο Μακάριο, κι ὅλους τοὺς ἐπισκόπους Πάφου. Ἀλλοτε αἰσθανόμουν ψυχικούς κραδασμούς ἔντονους ἀναπολῶν-

τας τόν Παῦλο καί τόν Βαρνάβα νά εὐαγγελίζονται τόν Χριστό στήν πόλη μας καί νά τήν καθιστοῦν ἐφαλτήριο τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς τίς κῶρες τῆς Εὐρώπης.

Ἦταν φορές καί πού ἀφαιρέθηκα, βλέποντας ἀκριβῶς ἀπέναντι, στὸν ἐξώστη τῆς Μητροπόλεως, τὸν Ἐθνάρχη Μακάριο, στίς δύσκολες ἐκεῖνες ὥρες τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1974, νά ὑψώνεται σέ ἀρχαῖο ἡμίθεο. Νά ἐνσαρκώνει στὸ πρόσωπό του τήν τραγωδία τοῦ Ὀνήσιλλου καί τοῦ Εὐαγόρα, τῶν προγόνων του, καί νά ἐμψυχώνει τὸν ἴδιο λαό πού ζητοῦσε κι ἀπὸ μένα λόγο παρηγορίας καί λόγο ἀληθείας. Συνειδητοποιοῦσα τότε πῶς, κι ὅταν ἀκόμα, κάτω ἀπὸ τήν ἐπίπνοια τοῦ παγεροῦ βοριά πού ἔπνευσε μέσα στὸ κατακαλόκαιρο τοῦ '74, καταψυχόταν ἡ γῆ τῆς Κύπρου, **στήν Πάφο δέν παρουσιάστηκε νάρκωση ψυχῆς. Τό φῶς τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας ἐδῶ οὔτε διεθλάσθη οὔτε παρεθλάσθη.** Καί πολὺ περισσότερο, οὐδέποτε ἐσβέσθη.

Ἰδιαίτερα, ὅμως, σήμερα, πού περιβεβλημένος τήν Θεία Χάρη, ὕστερα ἀπὸ τήν πρόκριση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καί τῇ θεήλατο ψῆφο κλήρου καί λαοῦ, ἀνεβαίνω στὸ θρόνο τοῦτο ὡς Μητροπολίτης Πάφου, νοιώθω κι ἄλλων πολλῶν τήν παρουσία. Αἰσθάνομαι νά μέ ὑποδέχονται στὸ κῶρο τοῦτο ὁ Εὐαγόρας Παλληκαρίδης κι ὁ Χαράλαμπος Καλαϊτζής, ὁ Γεώργιος Παπαβερκίου κι ὁ Χρῆστος Κκέλης κι ὅλοι οἱ ἥρωες τῆς περιοχῆς, κουβαλώντας τῇ βαριά ἐθνικὴ παρακαταθήκη τους.

Ἀκούω ἔντονα, ἔστω κι ἂν προέρχονται ἀπὸ τὰ βᾶθη τῶν αἰώνων, τίς φωνές καί τῶν ἀρχαίων προγόνων: Τοῦ Ἀγαπήνορα, τοῦ Κινύρα, τοῦ Νικοκλῆ.

Τώρα συνειδητοποιῶ τό τόλμημά μου. Σ' ἓνα λαό μέ τέτοιες καταβολές, σ' ἓνα λαό μέ τέτοια ἔνδοξη καί πανάρχαια καταγωγή, σ' ἓνα λαό φιλόθεο καί φιλόπατρι, κοσμημένο μέ ποικίλες ἄλλες ἀρετές, εἶναι δύσκολο νά ἐργασθεῖς. Ἦδη τὰ σημεῖα ἀναφορᾶς βρίσκονται πολὺ ψηλά. Οἱ προσδοκίες δέν εἶναι ἐνός συνήθους ἐπιπέδου.

Νοιώθω ἀνασχετική τῇ φωνῇ μέσα μου νά μέ ρωτᾷ: **«Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει;»** (Ματ. 26,50). Μήπως **«φρονῶ παρ' ὃ δεῖ με φρονεῖν»;** (Ρωμ. 12,3). Μήπως ἐπικειρῶ κάτι πού ξεπερνᾷ τίς δυνάμεις μου;

Σκέφτομαι, ὅμως, πῶς ἡ βούληση τῆς Ἐκκλησίας συνιστᾷ φωνὴν Θεοῦ. Κι ὅταν ὁ Θεός ἐντέλλεται, ὁ ἀνθιστάμενος γίνεται θεομάχος.

Ἀπὸ τήν ἄλλην, ἀκούω καί τόν Παῦλο νά μέ διαβεβαιώνει, ὅτι, **«οὐκ**

ίκανοί ἔσμεν ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ» (Β' Κορ. 3,5). Ἐκεῖνος εἶναι ὁ διαιρῶν τὰ χαρίσματα, ὁ ἐκλέγων καὶ ἀποστέλλων τοὺς ποιμένας καὶ διδασκάλους **«πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ»** (Ἐφ. 4,12).

Γι' αὐτό, καίτοι **«ἄνθρωπος ἀσθένειαν περικείμενος»** (Ἐβρ. 5,13) καὶ **«ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης»** (Ἐβρ. 5,2), ἀποδέχομαι τὸ θεῖο πρόσταγμα, ἐλπίζοντας στὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, **«ἐν ᾧ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιλίας μητρός μου»** (Ψαλμ. 70,6).

Ἰδού, λοιπόν! Μέσα στὸ ἑορταστικὸ κλίμα τῶν ἡμερῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ «ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ» **«ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός»** (Ἐβρ. 10,7). Ἔρχομαι ὄχι ὡς ξένος πρὸς ξένους, οὔτε ὡς **«πάροικος ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ»** (Ἐξ. 2,22), ἀλλ' ὡς οἰκεῖος «ἐπὶ τὰ ἴδια». Ὅχι γιὰ νά ξεκινήσω, ἀλλὰ γιὰ νά συνεχίσω καὶ νά ἐντείνω τὸ ἔργο, πού ἐπιτελοῦσα τὰ τελευταῖα ἔντεκα χρόνια.

Ἡ ποιότητα τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀγροῦ τῆς Πάφου δέν μοῦ εἶναι ἄγνωστη. Τὸ ἔδαφος αὐτὸ καὶ τὸ ἀνίχνευσα καὶ τὸ ἀνέλυσα. Γι' αὐτὸ καί, παρὰ τίς δυσκολίες τῶν καιρῶν, ὁραματίζομαι ἀπὸ τώρα δαψιλῇ τὴν βλάστηση, προσδοκῶ τὴν ἄνθηση, πιστεύω στὴν καρποφορία.

Τὸ προνόμιο νά γνωρίζω τὸν λαὸ καὶ νά γνωρίζομαι ἀπ' αὐτόν, **«νά γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ νά γινώσκωμαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν»** (Ἰω. 10,14), ὑπαγορεύει περισσότερες ὑποχρεώσεις σ' ἐμένα· κάνει τὸ ἔργο μου πιὸ δύσκολο.

Δυσκολότερο γίνεται τὸ ἔργο μου κι ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν ἐπαρχία αὐτὴ ἐποίμανε γιὰ 29 χρόνια ὁ Μακαριώτατος, **«ὁ ἀπλοῦς τὸν τρόπον καὶ πολυειδὴς τὴν κυβέρνησιν...»**, πού παρέλαβε τὴν Μητρόπολη αὐτὴ **«ὕλῃ-δη καὶ ἀπηγροικισμένην»** (ΕΠΕ, Γρ. Θεολόγου Ἔργα, τόμος 6, σελ. 294), καὶ τὴν ἔκαμε νά **«ἐξανθήσει καὶ ὑλοχαρήσει»** (Ἦσ. 35,2).

Κάθε ἐποχὴ, ὅμως, – καὶ στίς μέρες μας, μέ τὸν καταγισμό τῶν γνώσεων, οἱ ἐποχές ἀλλάζουν πολὺ γρήγορα –, ἔχει τὰ δικά της προβλήματα, χρειάζεται τὴ δική της ἰδιαίτερη ἀντιμετώπιση. Γι' αὐτὸ καὶ **«γνωρίζων ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ Εὐαγγέλιον»** (Α' Κορ. 15,1), ὃ καὶ πρότερον εὐηγγελίσαστο ὑμῖν ὁ Μακαριώτατος, θά προσπαθῶ νά τὸ ἐκφράσω μέ τὰ μέσα τῆς ἐποχῆς. Θά ἀναλύσω, ὡς ἄλλο πρῖσμα, τὸ φῶς τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας εἰς πλειάδα χρωμάτων καὶ ἀποχρώσεων, προσφέροντας στὸν καθένα, στίς συγκεκριμένες τοπικὲς καὶ χρονικὲς συντεταγμένες, τὸ μῆκος κύματος πού μπορεῖ νά ἀφομοιώσει. Ἄν χρειαστεῖ θά δράσω καὶ σάν με-

τασηματιστής, υποβιβάζοντας τήν τάση, ἀπλουστεύοντας τά μηνύματα. Ὁ θησαυρός τῆς πίστεως μας δέν εἶναι στατική, εἶναι δυναμική ἀξία μέ δύναμη «**ζωῆς ἀκαταλύτου**» (Ἑβρ. 7,16), πού μπορεῖ νά μεταμορφώσει τοὺς ἀνθρώπους. Θά ἐκφέρω τά παλαιά καί σταθερά μέ ἄλλους ποιμαντικούς τρόπους.

α) Πρῶτο μου μέλημα, ἡ ἀντιμετώπιση τῶν γενικότερων προβλημάτων τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Χαρακτηριστικό τῆς ἐποχῆς μας εἶναι, χωρίς ἀμφιβολία, ἡ ἀλματώδης ἀνάπτυξη τῆς Τεχνολογίας. Χάρης σ' αὐτή ὁ ἄνθρωπος διευκολύνθηκε ἀφάνταστα στή ζωή του. Γλύτωσε ἀπό ἰδρώτα πολύ, πῆγε στά ἄστρα, θεράπευσε ἀρρώστειες, ἐπιμήκυνε τή ζωή του. Αὐτή ἡ ἀνάπτυξη, ὅμως, δέν τοῦ κάλυψε καί τό χαῖνον ἐσωτερικό κενό, δέν τόν ἔφερε πιό κοντά στόν Θεό. Ἀντίθετα μάλιστα. Πυροδότησε τήν ἀποστασία καί τήν ἀπομάκρυνση ἀπ' Αὐτόν. Διαμόρφωσε στόν ἄνθρωπο μιά στάση ζωῆς μέ ἀκατάσχετη τάση πρὸς τίς ὑλικές ἀξίες καί ὑποτίμηση πρὸς τίς πνευματικές. Εὐγενεῖς πόθοι καί ἀξίες ἀπονοηματοδοτοῦνται καί παρασύρονται ἀπό τά ρεύματα καί τοὺς κυκλῶνες πού δημιουργοῦνται ἀπό τό κενόν τῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ.

Ταυτόχρονα, ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τόν Θεό, ἀπομάκρυνε καί ἀπό τόν συνάνθρωπο. Ἀναστρεφόμεστε πιά τίς μηχανές τήν τηλεόραση, τοὺς ἠλεκτρονικούς ὑπολογιστές, ὅλα τά ἄψυχα ὀδηγοῦμαστε σέ ἀδιέξοδα. Ἡ ἀπουσία τοῦ Λόγου, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ, εἰσάγει στή ζωή τῶν ἀνθρώπων τό παράλογο, τήν ἀπουσία τοῦ νοήματος, δημιουργεῖ ἀγκώδεις καταστάσεις.

Στό ἀπόγειο τοῦ θριάμβου του, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος νοιώθει τό ἔδαφος πού κατάκτησε νά φεύγει κάτω ἀπό τά πόδια του. Στόν κόσμο τῶν ραγδαίων ἀλλαγῶν ἀναζητεῖ νά βρεῖ μόνιμα σημεῖα.

Σ' αὐτόν τόν κόσμο πού ἀναζητᾷ νόημα ζωῆς, πού ἀγωνίζεται νά διακρίνει μεταξύ ἀγαθῶν καί τοῦ ὄντως Ἀγαθοῦ, θά ἐργασθῶ «ὅση μοι δύναμις», μέ κύριο στόχο νά ἐμπεδώσω, ὅτι «**θεμέλιον ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρά τόν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός**» (Α' Κορ. 3,11). Προσκαλώντας καί νέους συνεργάτες, στήν ἀναζήτηση τῶν ὁποίων ἐξέρχομαι ἀπό σήμερα, θά διατρέξω ὅλην τήν ἐπαρχία. Θά χρησιμοποιήσω πρὸς τοῦτο κάθε μέσον· καί παλαιό καί σύγχρονο. Θά ἐργασθῶ μέ λόγια καί μέ ἔργα· μέ τό κήρυγμα καί τήν φιλανθρωπία· στόν κοινωνικό καί στόν πνευματικό στίβο. Θά προσεγγίσω τοὺς πιστοὺς διὰ τῶν σελίδων τῶν βιβλίων, ἀλλά καί διὰ τῶν ἱστοσελίδων τοῦ διαδικτύου· διὰ τῶν

ραδιοφωνικῶν κυμάτων, ἀλλά καί διά τῶν τηλεοπτικῶν συχνότητῶν διά τῆς προσευχῆς καί διά τῆς σιωπῆς. Σκοπός: νά προλάβω τήν πτώση, νά ἀφυπνίσω ἀπό τόν λήθαργο, νά φέρω κοντά στόν Χριστό.

Ὡς Ἐκκλησία καί ὡς λαός ἔχουμε σήμερα νά ἀντιμετωπίσουμε τήν πρόκληση τῆς Εὐρώπης, μέλος τῆς ὁποίας εἶναι καί ἡ χώρα μας, καθῶς καί νέες προκλήσεις πού προέρχονται ἀπό τήν παγκοσμιοποίηση τοῦ ἐμπορίου, ἀλλά καί τῶν ἰδεῶν καί τῶν ἠθῶν.

Εἴμαστε ὀλιγάριθμος λαός. Ἔχουμε, ὅμως, ἱστορία αἰῶνων καί πολιτισμό ἀξιοζήλευτο. Ὅταν ἡ Κύπρος ἀναδείκνυε τόν Ζήνωνα τόν Κιτιέα καί γινόταν ξακουστή μέ τήν Στωϊκή Φιλοσοφία, ἄλλοι Εὐρωπαϊκοί λαοί δέν εἶχαν, ἀκόμα, ἀλφάβητο. Ὅταν ἡ Πάφος δεχόταν τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου διά τῶν ἀποστόλων Παύλου καί Βαρνάβα, ἄλλες Εὐρωπαϊκές πόλεις ἀπουσίαζαν ἀπό τόν χάρτη. Ἦταν ἀκόμα βοσκότοποι. Ἄν, λοιπόν, ἄλλοι λαοί τῆς Εὐρώπης φαίνονται σήμερα νά ὑπερέχουν τοῦ δικοῦ μας λαοῦ, αὐτό συμβαίνει μόνο σέ κάποιους ἐπουσιώδεις τομεῖς τῆς ζωῆς: Στήν Τεχνολογία καί στό κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα ὅχι στίς πνευματικές ἀξίες καί στόν πολιτισμό. **Ἔχουμε ὑποχρέωση, στήν πορεία τῆς οἰκοδόμησης τῆς πολυπολιτισμικῆς Εὐρώπης νά διαφυλάξουμε τήν ταυτότητά μας. Νά μὴ ὑποτιμήσουμε τήν ἰδιαπερότητά μας καί νά μὴ ἰσοπεδωθοῦμε.** Νά μὴ ἀφομοιωθοῦμε ἀπό τό ἀδηφάγο σύγχρονο ὕλιστικό περιβάλλον. Ἀντίθετα ὀφείλουμε νά συνδέσουμε τό διαχρονικό μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας μέ τίς προκλήσεις τῆς παγκοσμιοποίησης.

Καθῆκον μου εἶναι νά προφυλάξω τό ποίμνιον, καί ἰδιαίτερα τούς νέους, ἀπό τίς σειρήνες τῶν κατώτερων ἀξιῶν, πού γεννιοῦνται μέ τίς νέες συνθήκες, καί προέρχονται ἀπό τόν γεωγραφικό κῶρο τῆς Εὐρώπης, καί νά τούς μεταφέρω τό μήνυμα ὅτι πρέπει νά νοιώθουν περήφανοι μεταδίδοντας τίς δικές μας ἀξίες στους ἄλλους Εὐρωπαίους πού, πολλές φορές, δυσκολεύονται ἀκόμα στήν σωστή ἱεράρχηση ὕλης καί πνεύματος.

Στίς μέρες μας πολλοί ἐπηρεάζονται κι ἀπό ἓνα ἐπιστημονισμό, πού ἐκδηλώνεται ὅχι μόνο στό πρακτικό ἐπίπεδο ὡς τεχνολογία, ἀλλά καί στό διανοητικό ἐπίπεδο. Οἱ πολλές γνώσεις τῆς Φυσικῆς, τῆς Χημείας καί τῆς Βιολογίας συντείνουν, μαζί μέ τήν ἐνυπάρχουσα ἀμφισβήτηση τῶν παραδεδομένων δομῶν καί καταστάσεων, στή δημιουργία μιᾶς λανθασμένης κοσμοθεωρίας καί προκαλοῦν μίαν ἀδικαιολόγητη στάση ζωῆς. Ὅπως λέχθηκε, προσφυῶς, πολλοί ταμπουρώνονται πίσω ἀπό τίς θέσεις τῆς Φυσικῆς γιά νά ἀμφισβητήσουν τίς θέσεις τῆς Μεταφυσικῆς.

Εὐμοίρῃσα νά τύχω, πέραν τῆς Θεολογικῆς, καί μιᾶς Ἐπιστημονικῆς Παιδείας. Καί φροντίζω παράλληλα, ὅσο μπορῶ, νά ἐνημερώνομαι γιά τῆς καθημερινές ἐπιστημονικές ἐξελίξεις. Θά προσπαθίσω μέ ὁμιλίες μου στά σχολεῖα καί στά πολιτιστικά σωματεῖα τῆς ἐπαρχίας μας, νά καταθέσω τήν θέση τῆς Ἐκκλησίας στά καίρια θέματα τῆς ἔρευνας καί τῆς προόδου. Οἱ θέσεις τῆς Ἐπιστήμης δέν ἔρχονται ποτέ σέ ἀντίθεση πρός τήν Ἐκκλησία. Ἡ ἐπιστημονική γνώση δέν μπορεῖ μέ κανένα τρόπο νά εἶναι λόγος γιά τήν ἄρνηση τοῦ Θεοῦ. Ἄν ὑπάρχουν μερικοί ἐπιστήμονες πού παρουσιάζονται ὡς ἄθεοι, θά πρέπει νά κατανοηθεῖ πῶς ἡ ἀθεΐα τους δέν μπορεῖ νά θεμελιωθεῖ στήν Ἐπιστήμη, ἀλλ' εἶναι ἀπλῶς μιᾶ ὑπαρξιακή τοποθέτησή τους.

Θά προσπαθίσω, ὡς ἐκ τούτου, πειστικά νά μεταδώσω καί στούς πιστούς τή δική μου ἀκράδαντη πεποίθηση· ὅτι ἡ Ἐπιστημονική ἀνακάλυψη κι ἡ γνώση τῆς φύσης εἶναι στάδιο ἀποκάλυψης τοῦ ἀπειροδυνάμου Θεοῦ. **Ὁ Θεός ἀποκαλύπτει σήμερα τό νόημα τῆς δημιουργίας μέσω τῆς Ἐπιστήμης, κατά τόν ἴδιο τρόπο πού ἀποκάλυψε τό θέλημά του καί μέσω ἄλλων ἐνεργειῶν του στήν Ἱστορία.** Δέν θά πρέπει, ἐξάλλου, νά ξεχνοῦμε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος χρειάζεται νά ἀκούσει τό λόγο τοῦ Θεοῦ σέ μιᾶ γλῶσσα πού καταλαβαίνει καί στήν ὁποία ἀνταποκρίνεται. Κι ἀναμφίβολα μιᾶ ἀπό τίς διεθνεῖς γλῶσσες σήμερα, πού δέν γνωρίζει ἐθνικά ἢ ἄλλα σύνορα, εἶναι ἐκεῖνη τῆς Ἐπιστήμης. Θά πληροφορήσω, λοιπόν, ὅτι **«ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ παρελεύσονται», εἶναι τοῦτο δίδαγμα καί τῆς Ἐπιστήμης, οἱ δέ λόγοι τοῦ Θεοῦ «οὐ μὴ παρέλθωσι», διότι εἶναι λόγοι Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος «κατ' ἀρχάς τήν γῆν ἐθεμελίωσε καί ἔργα τῶν χειρῶν του εἰσὶν οἱ οὐανοί» κι ὅτι «αὐτοὶ ἀπολοῦνται». Δέν ἀμφιβάλλει γι' αὐτό ἡ Ἐπιστήμη. Ἐκεῖνος, ὅμως, «διαμένει» (Ἑβρ. 1,12).**

Ὁ 21ος αἰώνας προοιωνίζεται νά 'ναι ὁ αἰώνας τῶν Βιοεπιστημῶν. Ἦδη αὐτές, ὅπως ἡ κλωνοποίηση, ἡ τεχνητή γονιμοποίηση, οἱ μεταμοσχεύσεις ὀργάνων, τά γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα, καί γενικά ἡ γενετική τεχνολογία, προκαλοῦν στούς πιστούς διλήμματα. **Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά διατυπώσῃ τίς ἀπόψεις της, νά ὑποδείξῃ τά ὅρια ἀνάμεσα στίς θετικές καί ἀρνητικές συνέπειες τῶν Βιοεπιστημῶν καί τῆς Βιοτεχνολογίας στή ζωή μας,** νά προβάλῃ κριτήρια ἐπιλογῆς πορείας μέσα ἀπό τούς πολλούς καί ποικίλους δρόμους πού διανοίγονται καί νά δημιουργήσῃ ἀντιστάσεις στή συνεχῶς αὐξανόμενη πίεση γιά ἐφαρμογή στή ζωή τῶν ἀνθρώπων τῶν ὁποίωνδήποτε νέων ἐφευρέσεων ἡ ἀνακαλύψεων.

Στά πλαίσια τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοθικῆς καί Παιδείας, τήν προεδρία τῆς

όποιας μου ανέθεσε ἡ Ἱερά Σύνοδος, θά προσπαθήσω νά ἐγκύψω στήν Ἱ Αγία Γραφή καί στήν Ἱερά μας Παράδοση καί μέ προσευχή, ἐπιμονή καί σύντονη ἐργασία νά βρῶ ἀπαντήσεις στά φλέγοντα ἐρωτήματα τῆς ἐποχῆς. Οἱ ἠθικές καί πνευματικές ἀρχές τῆς ζωῆς, ὁ σεβασμός στό ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἡ ἐλευθερία καί ἡ ἀξιοπρέπειά του, εἶναι οἱ βασικοί ἄξονες, γύρω ἀπό τούς ὁποίους θά στραφεῖ ἡ προσπάθειά μας.

β) Θά ἐγκύψω ὕστερα καί στά ἰδιαίτερα προβλήματα τῆς Πάφου. Κι ἔχει ἡ ἐπαρχία μας πολλά καί ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά πού γεννοῦν ἰδιάζοντα προβλήματα. Προικίστηκε πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἀπό τόν Θεό μέ μιά ξεχωριστή φυσική ὁμορφιά. Ἡ ἐναλλαγή παραλίας καί βουνοῦ, πεδιάδας καί δάσους, ὁ Ἀκάμας, συνθέτουν ἕνα ἀνεπανάληπτο τοπίο. Σήμερα θεωρεῖται ὡς ἡ πλέον ἀναπτυσσόμενη περιοχή τῆς πατρίδας μας. Αὐτήν ἐπιλέγουν ὡς τόπο μόνιμης διαμονῆς πολλοί ἀπό τίς κῶρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως. Ἀπό τήν Πάφο διέρχονται, ὅμως, καί ἄλλοι πολλοί, οἱ πλεῖστοι τῶν τουριστῶν μας. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί φέρουν μαζί τους τά ἥθη καί τά ἔθιμά τους, τίς αἰρετικές δοξασίες τους, ἀκόμα καί τόν ἠθικό ξεπεσμό τους. Τό νά ἀποφύγουμε τόν συγχρωτισμό μαζί τους δέν εἶναι εὐκόλο. Ἄν δέν προσέξουμε, ὅμως, κι ἂν ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξη δέν συνδυασθεῖ καί μέ παράλληλη πνευματική, τότε αὐτό πού ὀνομάζουμε πρόοδο θά ταυτισθεῖ μέ τήν πολιτιστική μας καταστροφή. **Θά πρέπει νά μὴ ἀπεμπολήσουμε ἀντί τοῦ πνακίου φακῆς τῆς οἰκονομικῆς προόδου, τὰ ἱερά καί τὰ ὁσά μας.** Θά προσπαθήσω μέ κάθε τρόπο νά βοηθήσω ὅσους ἐπηρεάζονται ἀπό τήν κατάσταση αὐτή νά μείνουν ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πίστη καί στίς παραδόσεις μας. Θά ἀγωνιστῶ, σέ συνεργασία πάντοτε καί μέ τούς λοιπούς θεσμικούς φορεῖς τῆς ἐπαρχίας, γιά νά περιορίσω καί νά ἐξαλείψω, εἰ δυνατόν, τόν κίνδυνο τῶν ναρκωτικῶν καί τήν ποικίλη διαφθορά πού συνεπάγεται ἡ μεγάλη αὐτή διακίνηση ἀνθρώπων καί ἰδεῶν.

Στήν πόλη τῆς Πάφου ζεῖ καί δραστηριοποιεῖται τά τελευταῖα χρόνια καί μιά ομάδα Ποντίων ὁμογενῶν, δίνοντας μίαν ἄλλη ἰδιαιτερότητα σ' αὐτή. Σ' αὐτούς τούς ἀνθρώπους, θύματα τῆς ἀνελέτης Τουρκικῆς θηριωδίας καί μιᾶς ἀδυσώπητης ἰδεολογίας, θά δείξω στοργήν ὡς πατέρας. Μποροῦμε, ἀναλογικά, κι ἐμεῖς, ὡς ἀλύτρωτοι Ἑλλήνες, νά τούς καταλάβουμε. Νά νοιώσουμε τίς εὐαισθησίες τους καί τὰ ἐθνικά ὁράματά τους. Θά σκύψω μέ πολλή ἀγάπη στά πολλά τους προβλήματα καί θά θεωροῦσα τιμὴ μου νά μέ καλοῦν στίς γιορτές καί στίς συγκεντρώσεις τους. Ὡς ἐκτίμηση καί χρέος πρὸς τίς ἐκατόμβες τῶν θυμάτων τοῦ Πόντου καί

τούς ἀγῶνες τῶν προγόνων τῶν σημερινῶν συμπολιτῶν μας γιά τήν κοινὴ Ἑλληνική μας ἰδέα, **θά τελοῦμε κάθε χρόνο, στήν πύο κοντινή Κυριακή πρὸς τήν 19η Μαΐου, ἡμέρα τῆς γενοκτονίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπίσημο μνημόσυνο στόν Καθεδρικό μας Ναό γιά ὅσους ἔπασαν ἡρώικά ἢ φονεύθησαν ἀπό τοὺς Τούρκους.** Θά ἐπικοινωνήσω μέ τίς ὁργανώσεις καί τά σωματεῖα τῶν Ποντίων γιά διοργάνωση τοῦ μνημοσύνου καί σχετικῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ Παφιακή ὑπαίθρος παρουσιάζει σήμερα κι ἓνα ἄλλο σοβαρό πρόβλημα, τό πρόβλημα τῆς γήρανσης τοῦ πληθυσμοῦ της. Ἡ μή ὑπαρξη, γιά χρόνια πολλά, κατάλληλου ὁδικοῦ δικτύου, ἡ ἀναζήτηση ἐργασίας σέ ἀστικά κέντρα, ἡ μόρφωση τῶν παιδιῶν, ὁδήγησε τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου στήν πόλη. Τά πολλά καί μικρά χωριά μέ τοὺς 30 ἢ 40 συνταξιούχους κατοίκους τους, πέραν ἀπό τά προβλήματα στή λατρεία πού παρουσιάζουν, λόγω τῆς ἀδυναμίας ἐξεύρεσης ἱερέων ἀπό τόν πληθυσμό τους, παρουσιάζουν κι ἄλλα προβλήματα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νοιώθουν νᾶ ἔναι μόνοι. Μπορεῖ νά μή τοὺς λείπουν τά χρήματα. Τοὺς λείπει ἡ συντροφιά, ἡ ὑγίης ψυχαγωγία, ὁ ψυχοφέλιμος λόγος. Προτίθεται νά ἐγκαινιάσω κατά Σάββατο λειτουργίες στά χωριά αὐτά, ὁπότεν θά ἔχω καί περισσότερο χρόνο γιά μιὰ ὁμιλία κι ἓνα λόγο στήριξης στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς.

γ) Θέτοντας σήμερα τήν χεῖρα ἐπὶ τό πηδάλιον τῆς κατά Πάφον Ἐκκλησίας, στρέφω «νοῦν, ψυχὴν καί καρδίαν» πρὸς τόν μεγάλο πλοηγό, τόν ἀρχιποίμενα Ἰησοῦν Χριστόν. Καί δέν ἔχω ἀνάγκη, ὅπως ὁ Μωϋσῆς, νά ρωτήσω περὶ τοῦ ποῖον «**συναποστελεῖ μετ' ἐμοῦ**» (Ἐξ. 33,12). Ξέρω πὼς βοηθοὶ στό ἔργο μου θά εἶναι οἱ ἱερεῖς, οἱ κληρικοὶ τῆς Μητροπόλεως μας. Γνωρίζω πὼς μερικοὶ δέν διαθέτουν ἰδιαίτερη μόρφωση. Δέν εἶναι, ὅμως, τό κύριο ζητούμενο αὐτό. Ὅπωςδήποτε σήμερα, πού ἡ ἄγνοια τοῦ λαοῦ παρῆλθε, χρειαζόμαστε καί μορφωμένους κληρικούς. Ἀνθρώπους ἐνημερωμένους στίς ἐξελίξεις τῆς κοινωνίας καί τῆς Ἐπιστήμης, πού νά μποροῦν νά συμμετέχουν σέ μιὰ συζήτηση στήν κοινότητα ἢ στήν ἐνορία τους, πού νά μή εἶναι οὐραγοὶ τῶν καταστάσεων. Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, ὅμως, ἀναζητᾷ στοὺς κληρικούς, κυρίως, ὑποδείγματα ζωῆς. Ζητᾷ ἀπό μᾶς ἐκκλησιαστικό φρόνημα καί ἦθος. Ἀφοσίωση καί συνέπεια στή μεγάλη ἀποστολή μας.

Σήμερα, ἰδίως, πού τά συνταγματικά προνόμια καί ἡ ἐξωτερική κατοχύρωση τῆς Ἐκκλησίας ἀμφισβητοῦνται, τώρα πού τά ἐκκλησιαστικά ἐπιτήμια δέν φοβίζονται πιά κανένα καί ἡ ἐκκλησιαστική αὐθεντία δέν πείθει,

θά επιβληθοῦμε μόνο μέ τήν καθαρότητα τοῦ βίου μας, τό ἀπαστράπτον παράδειγμά μας. Λέγεται γιά τόν Μ. Βασίλειο πώς «ὁ λόγος του ἐπιδροῦσε σάν βροντή», γιατί «ὁ βίος του ἔλαμπε σάν ἀστραπή». Κι ὅτι ἡ παροιμιώδης εὐφράδεια τοῦ Χρυσοστόμου ὀφειλόταν σ' αὐτό πού ὀνομάστηκε «σιωπηλή εὐγλωττία ἁγίου βίου».

Ἡ ζωή μας μέσα στήν κοινωνία εἶναι προέκταση τῆς λατρείας πού προσφέρουμε στό ναό. Εἶναι ἱεουργία. Ὁ κληρικός ἔχει ἀποστολή νά **«βασιάζει τά στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ»** (Γαλ. 6,17). Νά φέρει τήν μαρτυρία ἑνός ἄλλου κόσμου πού, παρόλο πού εἶναι ἀθέατος, εἶναι ὑπαρκτός, ἀληθινός, καί μεθεκτός ἀπό ὅλους. Ἡ ζωή του πρέπει νά προσκαλεῖ κι ὄχι νά προκαλεῖ. Πρέπει νά ἔχει πτερὰ αἰτοῦ. Κι οἱ αἰετοί δέν ζοῦν, πολύ περισσότερο δέν πηλοβατοῦν ἐπὶ τῆς γῆς.

Τιμῶ καί σέβομαι τούς ἱερεῖς μας πού μένουν πιστοί στήν ἀποστολή τους. Τούς ἐλάχιστους ἐπιλήσμονες τῆς ἀποστολῆς τους, πού σκανδαλίζουν τό ποίμνιο καί προσβάλλουν τό ράσο, καλῶ σέ μετάνοια καί συμμόρφωση πρὸς τά θεῖα κελεύσματα.

Λόγω τῆς ἰδιαιτερότητας τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας, μέ τίς πολλές μικρές κοινότητες, ἔχουμε ἀνάγκη μεγάλου ἀριθμοῦ ἱερέων. Δυστυχῶς, δέν ἀναπληρώνουμε μέ νέες χειροτονίες ὅσους ἡ ἡλικία καί ὁ χρόνος θέτουν ἐκτός ὑπηρεσίας. Ὁ θερισμός πολὺς, οἱ ἐργάται ὀλίγοι. Ἀπό τή θέση αὐτή κάνω ἐκκλήση σέ νέους καί μεσήλικες νά προσέλθουν νά ὑπηρετήσουν τήν Ἐκκλησία. Εἶμαι γόνος ἱερατικῆς οἰκογένειας καί ξέρω τίς δυσκολίες, ἀλλά γνωρίζω καί τίς πολὺ μεγάλες χαρές μιᾶς λευίτικῆς οἰκογένειας.

Θά σταθῶ δίπλα στόν κάθε κληρικό, ἰδιαίτερα στοὺς νεότερους πού ἔχουν μεγαλύτερη ἀνάγκη στήριξης. Θά εἶμαι ὁ πατέρας, ὁ ἀδελφός, ὁ φίλος, ὁ συμπαραστάτης. Τά αὐτιά μου θά εἶναι ἀνοικτά γιά νά ἀφουγκράζονται καί τήν φωνή τῆς χαρᾶς καί τήν κραυγή τῆς ὀδύνης τους. Καί τοὺς ψιθυρισμούς τῶν παραπόνων τους καί τό αἶτημά τους γιά συμπάρασταση.

δ) Ὡς πρῶν ἐκπαιδευτικό μέ ἐνδιαφέρουν ἰδιαίτερα καί τά θέματα τῆς παιδείας μας. Προσυπογράφω χωρίς καμιά ἐπιφύλαξη τά ὅσα ὁ Μακαριώτατος ἀνέφερε στόν ἐνθρονιστήριο λόγο του γιά τήν παιδεία. Δέν εἶναι μόνον ἱστορικοί οἱ λόγοι, τό γεγονός ὅτι γιά αἰῶνες ἡ Ἐκκλησία ἐκράτησε τό βάρος καί τήν εὐθύνη τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας τοῦ τόπου, πού μᾶς ὠθοῦν νά ἐπιζητοῦμε ἀνάμιξη στά τῆς παιδείας. Εἶναι καί ἡ

σημερινή και ή παντοτινή ευθύνη της Ἐκκλησίας ἀπέναντι στό Ἔθνος. **Καθώς ή παιδεία ἐπηρεάζει βαθιά και διαμορφώνει ἅμεσα τήν ἐθνική συνείδηση και καθώς ή Ἐκκλησία εἶναι ἕνας ἀπό τούς κύριους στυλοβάτες τοῦ Ἔθνους, εἶναι ἀδιανόητο νά μείνει μακριά ἀπό τά θέματα αὐτά.** Κι ἀκόμα ὅταν ὡς Ἐκκλησία ἐπιδιώκουμε σύμμετρη ἀνάπτυξη ὕλης και πνεύματος, μπορούμε νά σιωπήσουμε σέ μία ἐκτροπή ἀπό τήν ἀνθρωπιστική στήν ὠφελιμιστική παιδεία;

Δέν ζητοῦμε, οὔτε ἐπιχειροῦμε ἐκβιαστικά, ποδηγέτηση τῆς Κυβέρνησης τοῦ τόπου στά θέματα παιδείας, οὔτε και σέ ἄλλα θέματα. Δέν ἀπεμπολοῦμε, ὅμως, τό δικαίωμα νά ἔχουμε ἄποψη ἐπὶ τῶν καιριοτέρων ζητημάτων τοῦ τόπου και νά τήν ἐκθέτουμε ἐλεύθερα, ὅπως τέτοιο δικαίωμα ἔχει σήμερα και ὁ τελευταῖος πολίτης. Ἡ παρέμβασή μας αὐτή δέν συνιστᾷ ἀντιδικία ἢ ἀμφισβήτηση. **Μέ τήν παρέμβασή της ή Ἐκκλησία βοηθᾷ τήν πολιτεία, ἀλλά και τό λαό νά συνειδητοποιήσει και τίς πνευματικές διαστάσεις κάποιων ἐπιλογῶν ἢ τάσεων και νά προφυλαχθεῖ ἀπό ἐλλοχεύοντες κινδύνους.**

Προσωπικά μέ ἀπασχολεῖ και τό θέμα τῆς γλώσσας μας και τῆς σοβαρῆς λεξιπενίας, πού παρατηρεῖται ἀνάμεσα στούς νέους. **Ἡ γλώσσα εἶναι ἕνας βασικός τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἐκδηλώνεται ἀλλά και βιώνεται ή ἐθνική αὐτοσυνειδησία ἑνός λαοῦ.** Ἡ ἐλληνική γλώσσα εἶναι ὁ ἀρραγῆς συνδετικός κρίκος τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας, μιᾶς ἱστορίας 35 σχεδόν αἰώνων. Εἶναι ή ἴδια γλώσσα τοῦ «Αἰέν ἀριστεύειν» και τοῦ «Βασίλεῦ οὐράνιε», τοῦ «Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων... νῦν ὑπέρ πάντων ἀγών» και τοῦ «Ἀποτίναξέ τους, Πενταδάκτυλέ μου» ή γλώσσα τοῦ Ὀμήρου και τοῦ Σοφοκλῆ, ἀλλά και τοῦ Παλαιολόγου και τοῦ Ρήγα Φεραίου και τοῦ Γρηγόρη Αὐξεντίου.

Ὡς Ἐκκλησία ἔχουμε κι ἕνα ἐπιπλέον λόγο νά καυχόμαστε γιά τήν Ἑλληνική μας γλώσσα. **Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ κατεγράφη ἐξ ἀρχῆς εἰς τήν Ἑλληνική γλώσσα. Κι ἀργότερα, ὅταν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔπρεπε νά ἐρμηνευθεῖ μέ τό λόγο τοῦ ἀνθρώπου, δέν ὑπῆρχε στήν σκηνή τῆς Ἱστορίας ἄλλος φιλοσοφικός λόγος ἐκτός ἀπό τόν Ἑλληνικό και σ' αὐτόν ἐρμηνεύθηκε και ἀναλύθηκε ή Καινή Διαθήκη.**

Μποροῦμε, λοιπόν, οἱ Νεοέλληνες, νά στεροῦμε ἀπό τά παιδιά μας τόν θησαυρό τῆς γλώσσας μας; Μποροῦμε νά τούς στεροῦμε τήν πνευματική ἀπόλαυση τῆς ἐντρύφησης στά κείμενα τῶν προγόνων μας; Στά πλαίσια τῆς Ἐπιτροπῆς Παιδείας πού συνέστησε ή Ἱερά Σύνοδος θά με-

λειτήσουμε τρόπους και θά εισηγηθούμε λύσεις θεραπειάς και γιά τό θέμα αὐτό.

Ἐξαγγέλλω, ἀπό τώρα, τήν θέσπιση ἐπίσιου διαγωνισμοῦ ξεχωριστά στά Γυμνάσια καί στά Λύκεια τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Πάφου **μέ στόχο τήν προώθηση μελέτης καί τήν ανάδειξη θεμάτων γύρω ἀπό τήν ἑλληνική μας γλῶσσα.** Τό ἔπαθλο θά εἶναι σημαντικό, ἐλκυστικό, ὥστε νά ἐνθαρρύνει τή συμμετοχή στό διαγωνισμό.

Ἀπό τή θέση αὐτή, χαιρετίζω μέ πατρική ἀγάπη ὅλους τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῆς ἐπαρχίας μας. Ἐκτιμῶ ἀφάνταστα τό ἔργο τους καί τήν πολυδιάστατη προσφορά τους στήν κοινωνία καί στήν πατρίδα. Μποροῦν νά ἐλπίζουν στή συμπαράστασή μου. Ἐπιθυμῶ στενότερη συνεργασία μαζί τους. Ἀπό φέτος θά ἐπισκέπτομαι μιά φορά, τουλάχιστον, τόν χρόνο ὅλα τά ἐκπαιδευτήρια τῆς ἐπαρχίας, ὅλων τῶν βαθμίδων. Θά εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς ἔμπρακτης στήριξης τῆς Ἐκκλησίας στό ἔργο πού ἐπιτελεῖται σ' αὐτά.

ε) Δέν μπορῶ νά περατώσω τόν λόγο, ἂν δέν ἀναφερθῶ καί στήν τάλαινα πατρίδα μας. Εἶναι, ὄντως, ἀνεκδιήγητα τά δεινά της, παρόλο πού τήν εἶπαν «Ὀλβίαν», ἴσως κατ' εὐφημισμῶ. Πέρσες καί Φοίνικες, Ἀραβες καί Λατίνοι, Τοῦρκοι καί Ἀγγλοι, ἄφησαν ἐμφανῆ στό σῶμα της τά στίγματα τῆς τυραννικῆς διέλευσός της. Σήμερα διατρέχει τόν ἔσχατο τῶν κινδύνων. Τόν κίνδυνο τοῦ ἐκτουρκισμοῦ. **Σ' αὐτούς τοὺς χαλεπούς καιρούς, πού τήν πατρίδα μας κυκλώνουν «κύνες πολλοί» καί «πονηρευομένων συναγωγή», ἐπιβάλλεται ἡ ἐγρήγορη ὅλων, ἰδιαίτερα τῆς Ἐκκλησίας.** Μπορεῖ ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας νά εἶναι πρωτίστως πνευματικός, στήν προκειμένη περίπτωση, ὅμως, δέν εἶναι μόνον ἡ πατρίδα, ἀλλά καί ἡ πίστη πού διακυβεύονται. Καί ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει πολύ καλά, ὅτι **«καί τοῦτο ἔδει ποιῆσαι, κακεῖνο μή ἀφιέναι»** (Ματθ. 23, 23). Ποιός ἐξάλλου μπορεῖ νά πείσει τόν ἀπλό Ἕλληνα, ὅτι ἡ πίστη του στόν Χριστό χωρίζεται ἀπό τήν ταυτότητά του ὡς Ἕλληνα;

Ἡ Ἐκκλησία ἀποτέλεσε πάντοτε τήν κιβωτό τῶν ἀξιῶν, τῆς ταυτότητας καί τῶν παραδόσεων τοῦ ἔθνους μας καί ὄχι μόνο σέ εὐκολούς καιρούς. Ἡ θυσία τοῦ ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Πάφου Χρυσάνθου πού καρατομήθηκε μαζί μέ τοὺς ἄλλους ἀρχιερεῖς τήν 9η Ἰουλίου 1821, οἱ ταλαιπωρίες τοῦ Μητροπολίτου Πάφου Ἀγίου Παναρέτου ἐνώπιον τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, προασπιζομένου τά δίκαια τοῦ λαοῦ του, οἱ πολυεῖς καί πολυδιάστατοι ἀγῶνες τοῦ Πάφου Λεοντίου ἐναντίον τῆς Βρετα-

νικῆς κατοχῆς, συνιστοῦν κανόνα ζωῆς καί χαράσσουν τρόπον δράσης καί γιά μένα, ἰδιαίτερα σήμερα.

Ἄν γιά νά κρατήσει τόν τόπο Ἑλληνικό μέσα στούς αἰῶνες τῆς μαύρης σκλαβιάς ἡ Ἐκκλησία δέν λογάριεσε θυσίες καί αἵματα, εἶναι δυνατόν νά κωφεύσει σήμερα στόν θρῆνο τῶν προγόνων μας καί στήν ἀγωνιώδη ἐκζήτηση βοήθειας τῶν παιδιῶν της; Μπορεῖ νά διαγράψει ἢ νά παραβλέψει τήν κατοχή, τήν προσφυγιά, τούς ἀγνοοούμενους, τήν καταστροφή τῶν ἱερῶν καί ὁσίων μας;

Ὅσα, καί πάλιν, ὁ Μακαριώτατος διακήρυξε στόν ἐνθρονιστήριο λόγο του, ἐκφράζουν κι ἐμένα ἀπολύτως. Θά σταθοῦμε ὅλοι δίπλα του καί μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας θά ὑποστηρίζουμε τά ἐθνικά δικάιά μας. **Ἡ Κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας θά μπορεῖ νά ὑπολογίζει καί στή δική μας ὑποστήριξη στήν διεκδίκηση τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ μας, καί στήν ἀπελευθέρωση τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν μας. Δέν θά διστάσουμε, ὅμως, νά ἐπισημάνουμε καί νά ἐλέγξουμε κάθε τυχόν ἐκτροπή καί θά ἀγωνιστοῦμε νά ἀποτρέψουμε λύσεις πού θά θέτουν σέ κίνδυνο τήν ἐθνική ἐπιβίωσή μας στήν γῆ τούτη τῶν πατέρων μας.**

Τό πρόβλημά μας δέν εἶναι θρησκευτικό, οὔτε κι ἡ ἀντιδικία εἶναι πρὸς τούς Τουρκοκύπριους συμπατριῶτες μας. **Τό πρόβλημά μας εἶναι ἡ κατοχή. Καί τό κύριο χρέος μας, ἡ ἀπελευθέρωση.**

Ἡ σκέψη μου στρέφεται νοερά αὐτή τή στιγμή καί πρὸς τήν κατεχόμενη γῆ μας· ἐκεῖ πού οἱ σχεδόν ἰσάριθμοι σήμερα, καί πιθανότατα λιγότεροι αὔριο, ἐκείνων πού φύλαξαν τίς παλαιές Θερμοπύλες, ἀκούουν «τό προσταχθέν μυστικῶς» ὑπὸ τοῦ χρέους καί ὡς ἐκλεκτοί μιᾶς ἄλλης Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων **συντονίζονται μέ τά ὕψιστα – ἀξίες καί ἰδανικά «ὧν οὐκ ἔστιν ἄξιος ὁ κόσμος» (Ἑβρ. 11, 38)· συμβιώνουν μέ τή γοητεία τῆς ἱστορίας καί τούς εὐκλεεῖς προγόνους τους.** Τούς στέλλουμε ἀπ' ἐδῶ, τό ἄλλο ἄκρο τῆς Κύπρου, τήν ἀγάπη καί τήν εὐγνωμοσύνη μας.

Ὑποκλίνομαι καί στή θυσία τῶν ἡρώικων νεκρῶν τῆς πρόσφατης τραγωδίας μας· καί, περιτρέχοντας τά ἁγιασμένα κόματά μας, ἐναποθέτω στούς τάφους ἢ καί στά γυμνά λείψανά τους, τά ἄνθη τῆς εὐγνωμοσύνης μου. **«Ἑλλήνων Κυπρίων προμαχοῦντες» ἐκεῖνοι, καί «τῆς πατρίδος ρήμασι πειθόμενοι», ἔμειναν ἐκεῖ, διαμνύοντας σ' ὅλους τό βαρὺ χρέος μας.**

Προσφέρω καί τό θυμίαμα τῆς εὐλάβειάς μου στίς βουβές καί συλημένες Ἐκκλησίες μας. Γονυκλινῆς σ' αὐτές ἀπευθύνω θερμὴν τήν παρά-

κλήση πρὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Σωτῆρα Χριστόν:

**«Ἀράν παλαιάν λύσας διὰ σπαργάνων,
Κύριδος λύσον δούλειον, Σῶτερ, ἡμᾶρ».**

στ) Τελειώνοντας θᾶ ἔθελα νά εὐχαριστήσω ὅλους ἐκείνους, χωρίς τήν βοήθεια τῶν ὁποίων δέν θά μπορούσε νά ἐκδηλωθεῖ ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ στό πρόσωπό μου οὔτε καί νά φθάσω σ' αὐτή τήν στιγμή.

Εὐχαριστῶ πρῶτον ἀπ' ὅλους τόν Μακαριώτατο. Σ' αὐτόν ὀφείλεται αὐτή ἡ στιγμή. Ἡ ζωή μου πλησίον του ἦταν μιά συνεχῆς μαθητεία· μιά ἀνίκνευση σπάνιων καί λεπτῶν χαρακτηριστικῶν τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἄν δέν παρουσιαζόταν στή ζωή μου, θά ἔμενα μέ τήν ἀντίληψη τοῦ αὐταρχισμοῦ, τοῦ νεποτισμοῦ καί τῶν ἀντίθετων πρὸς τίς πράξεις λόγων στά ἀνώτατα δώματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.

Μακαριώτατε, ξέρετε τήν ἐκτίμησή μου στό πρόσωπό σας, ὅπως κι ἐγώ ξέρω τή δική σας ἐκτίμηση. Νά εἶστε σίγουρος, ὅτι θά εἶμαι πάντα δίπλα σας, γιά τό καλό τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Πατρίδας μας.

Εὐχαριστῶ καί τά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, καί γιά τήν ἐμπιστοσύνη πού μοῦ ἐπέδειξαν διά τῆς ψήφου των, καί γιά τήν ἐδῶ παρουσία τους.

Μέ συγκινεῖ ἡ ἐδῶ παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγορίου, καθὼς καί ἀντιπροσωπείας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος Λονδίνου, ὅπου ὑπηρέτησα κατά τό διάστημα τῶν μεταπτυχιακῶν σπουδῶν μου. Τοὺς εὐχαριστῶ γιά τήν ἐκτίμησή τους καί τόν κόπο τοῦ ταξιδιοῦ, στόν ὁποῖο ὑποβλήθηκαν αὐτές τίς γιορτινές μέρες.

Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, ὅλους τοὺς ἀξιωματοὺς κληρικούς, καθὼς καί τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας μας γιά τήν ψῆφο καί τίς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης τους.

Εὐχαριστίες πολλές ὀφείλω καί στοὺς συνεργάτες μου τόσο στή Χωρεπισκοπή Ἀρσινόης ὅσο καί στή Μητρόπολη Πάφου, καθὼς καί στοὺς κατηχητές καί κατηχήτριες καί στοὺς ἄλλους συνεργάτες στό πνευματικό μας ἔργο, γιά τήν πολὺχρονη βοήθειά τους. Προσδοκῶ συνέχεια καί ἐπαύξηση τῆς συνεργασίας μας.

Θά τελειώσω ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο λαό τῆς Πάφου, πού μέ αἰχμαλώτισε μέ τήν ἀγάπη του καί πού ὑπόσχομαι, ὅσο μπορῶ, νά φανῶ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν του:

«... Αἰτοῦμαι, ἀδελφοί ... ἵνα γενώμεθα, οἱ τοῦ ἐνός Θεοῦ, ἐν· καί οἱ τῆς Τριάδος, ἡνωμένοι καί ὁμόημοι καί ὁμόφρονες· οἱ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οὐ κατ' ἀλλήλων, ἀλλά σὺν ἀλλήλοις· οἱ τῆς ἀληθείας, τό αὐτό φρονοῦντες καί λέγοντες· καί μή εἴη ἔρις ἢ διχοστασία ἐν ἡμῖν· ἀλλ' ὥσπερ ἔχομεν ἐν βάπτισμα, μίαν πίστιν, οὕτω καί συμφωνίαν μίαν ἐπὶ πάντος πράγματος. Καί ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, εἰς ἐν συναγάγοι ἡμᾶς καί τὰ διηρημένα ἐνώσειε, καί τὴν πατρίδα ἐλευθερώσαι, καί ἐν εὐρωστίᾳ πίστεως ἀκραίφονους καί ἀληθοῦς ὁμολογίας καί συμφωνίας στηρίξειε πάντας καί φρουρήσειε τὴν Ἁγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν...». Ἀμήν! (Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως, «Ἀπολογητικός πρὸς τὸν λαόν»· Mansi, τόμ. XII, σελ. 987).

Μετά τὸν λόγον τοῦ ὁ Μητροπολίτης Πάφου ἐποίησε τὴν Ἀπόλυσιν τῆς Πεντηκοστῆς, ἐνῶ οἱ χοροὶ ἔψαλλαν «Τὸν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα ἡμῶν...».

Ἦκολούθησεν ἄνοδος εἰς τό Συνοδικόν τῆς Μητροπόλεως, προπορευομένων τῶν ἐξαπερύγων, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τῶν χορῶν, ψαλλόντων τό «Ἡ Παρθένος σήμερον...».

Ἐν τῷ Συνοδικῷ ἐψάλη ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Μητροπολίτου Πάφου, μεθ' ὃ ὁ Μητροπολίτης ἀπεξεδύθη τὰ ἄμφια αὐτοῦ καί ἐδέχθη τὰς συχαρητηρίους εὐχὰς τῶν παρισταμένων.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη ὑπὸ τοῦ νέου Μητροπολίτου Πάφου ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «St. George» Πάφου γεῦμα, εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησαν πάντες οἱ εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐγκαθιδρύσεως αὐτοῦ παραστάντες ἐπίσημοι, ἦτοι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας, οἱ Ἡγούμενοι τῶν Μονῶν καί οἱ ἀνώτεροι κληρικοί τῆς ἐπαρχίας Πάφου, ὁ Ὑπουργός Δικαιοσύνης καί Δημοσίας Τάξεως, ὁ Πρόεδρος τῆς ΕΔΕΚ, ὁ Ἀ' Ἀντιπρόεδρος τοῦ ΔΗ.ΚΟ., οἱ Βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Πάφου, οἱ Δήμαρχοι Πάφου, Γεροσκήπου, Πέγειας καί Πόλεως Χρυσοσχοῦς, ὁ Πρέσβυς τῆς Αἰγύπτου, ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πάφου, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Πάφου, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Πάφου, ἐκπρόσωποι Ἰδρυμάτων, Σωματείων καί Ὁργανώσεων τῆς πόλεως καί ἐπαρχίας Πάφου, οἱ ἐκλέκτορες τοῦ Σεβασμιωτάτου καί ἄλλοι παράγοντες τῆς ἐκκλησιαστικῆς, πολιτικῆς, κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Πάφου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ Α.Σ. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀθηναίων τὴν 25ην Μαΐου 1949. Τό 1967 ἀπεφοίτησε τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου. Ὡς ὑπότροφος τοῦ Ι.Κ.Υ. ἐσπούδασε Χημεῖαν εἰς τό Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (1968-1972). Εἰς τό ἴδιον Πανεπιστήμιον ἐσπούδασε καί Θεολογίαν κατὰ τὰ ἔτη 1976 - 1980. Μετεξεπαιδεύθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὴν Χημεῖαν καί εἰς τὴν Θεολογίαν.

Τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1984 ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Χωρεπισκόπου Σαλαμῖνος Βαρνάβα καί τὴν 17ην Μαρτίου 1985 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος καί προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Α΄. Τό 1994 ἀνέλαβε καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Παραλλήλως πρὸς τὰ ὡς ἄνω καθήκοντά του εἰργάσθη καί ὡς καθηγητῆς τῆς Χημεῖας εἰς Σχολὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Τό 1993 προήχθη εἰς Βοηθὸν Διευθυντὴν.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως καί κακοποιήσεώς του ὑπὸ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν ἀντικατοχικῆς ἐκδηλώσεως, τό 1989, κατέθεσε προσφυγὴν ἐναντίον τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Τό Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 507/3.2.94 ἀποφάσεώς του κατέδίκασε, διὰ πρώτην φοράν, τὴν Τουρκίαν διὰ καταπάτησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς τὴν Κύπρον καί τῆς ἐπέβαλε χρηματικὸν πρόστιμον.

Τὴν 24ην Ἀπριλίου 1996 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης καί τὴν 26ην Μαΐου 1996 ἐχειροτονήθη εἰς Ἐπίσκοπον.

Τὴν 29ην Δεκεμβρίου 2006 ἐξελέγη παμψηφεὶ ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης ἐκλογικῆς συνελεύσεως Μητροπολίτης Πάφου καί τὴν ἐπομένην ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ.

Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου εἰς τοὺς διαλόγους μέ τοὺς Λουθηρανούς καί τὰς Μεταρρυθμισμένας Ἐκκλησίας. Εἶναι, ἐπίσης, Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοθικῆς καί Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁνομαστικὴ ἑορτή: 23 Ἀπριλίου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πάφου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

